

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №69 (94) ЛИСТОПАД - ГРУДЕНЬ 2015 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"
<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

Єдина Країна

Єдина Страна

Читайте у номері:

Інформаційний квест - С.2

Моя професія найкраща! - С.3

Наша сила, наша мужність, наш герой! - С.5

Тепер це наша історія - С.8

Цікаві учні групи №48 - С.9

Мить нашого життя... - С.10

Епоха відродження нашого баскетболу - С.14

З Новим роком та Різдвом Христовим!

Новий рік, нові сподівання!

Більшість людей України вважають Новий рік та Різдво Христове важливою подією в своєму житті. Кожний, в якійсь мірі завершуючи календарний рік, підводить підсумки зробленого, аналізує події, визначає чи вдалим був у нього та його сім'ї цей проміжок життя. Входячи в Новий рік, обов'язково людина має сподівання змін на краще, планує свою діяльність і як би очищеною духовно входить в новий період життя.

Сьогодні Україна переживає нелегкі часи. Війна на Сході, економічний занепад, безпорадність політиків роблять життя українців не таким, на яке вони заслуговують. Останні події показують, що не все ще втрачено, народ України піднімається з колін, проявляючи героїзм, духовність та велику волю до Перемоги і кращого життя.

Педагогічний колектив училища як і в попередні роки працював успішно над реалізацією поставлених завдань. Багато зроблено для вдосконалення матеріально-технічної бази, педагогічної майстерності працівників. Маємо численні здобутки в конкурсах, виставках, олімпіадах, спорті на обласних, Всеукраїнських, Міжнародних етапах.

Головними здобутками є те, що у навчальному закладі є все необхідне для здобуття якісної освіти учнями і наші випускники заслужено користуються попитом на ринку праці. Не виключенням став і 2015р., більше 85% випускників працевлаштовано.

На Новий 2016 рік у навчального закладу великі плани щодо подальшого вдосконалення навчально-виховного процесу. У всіх працівників сподівання на мир та стабільність, порозуміння між політиками, впровадження життєдіяльних реформ, зокрема у професійній освіті. Все це для подальшого зміцнення нашої держави, добробуту людей, віри у краще майбутнє.

Вітаю усіх з Новим роком та Різдвом Христовим. Бажаю нам усім миру та духовного спокою, сподівання на краще, міцного здоров'я Вам та членам Вашої родини, бути ще більше згуртованішими для нашої перемоги.

Хай усім щастить!

З повагою, директор ДПТНЗ «ВМВПУ»

О. Д. Дмитрик

ІНФОРМАЦІЙНИЙ КВЕСТ

«Жити на білому світі — значить постійно боротися і постійно перемогати».

М. І. Пирогов

Сучасний світ такий багатогранний, повний пригод, що життя кожного з нас перетворюється на гру з нескінченною боротьбою заради досягнення заповітних цілей.

Змагання, подолання перешкод, розв'язування поставлених завдань, вирішення проблем — усе це можна об'єднати одним словом «квест».

Квест — це пригодницька гра в режимі реального часу, під час якої необхідно розгадати безліч логічних загадок і виконати різнопланові цікаві завдання, метою яких є знаходження таємничих кодів; прибути на локацію раніше інших команд, виконати завдання і перейти до наступного етапу. Гра продовжується, поки всі завдання не будуть виконані. Ідея таких розваг прийшла до нас із Америки та Європи.

У ВМВПУ 17.11.15 на честь Дня Студента та в рамках декади МК «Спеціальних інформаційних дисциплін» був проведений квест «Інформаційні перегони». Учасниками гри стали команди з числа учнів груп №10 (професія «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення»), №23 (професія «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів»), №16 (професія «Оператор комп'ютерного набору. Секретар») та №18 (професія «Оператор телекомунікаційних послуг»).

У ході гри учням пропонувалось викона-

ти багато цікавих різнопланових завдань.

Для того, щоб визначити послідовність старту, учасники команд повинні були скласти пазли: кому це завдання вдалось виконати найшвидше, той стартував першим, далі інтервал початку гри для команд становив 3 хвилини, 6 хвилин та 9 хвилин відповідно.

Першим етапом інформаційних перегонів стала необхідність продемонструвати свої вміння у пантомімі. Гавриш Н.Л., викладач спеціальних дисциплін, оцінювала, наскільки вдало одні учасники команд вмюють показати той чи інший предмет, а інші його відгадати.

На етапі «Жаргонізм» викладач суспільних дисциплін Піщик О.В. загадувала учасникам команд певні поняття, тлумачення яких вони мали пояснити й «перекласти» на звичайну зрозумілу для оточуючих мову.

«До, ре, мі» - творчий конкурс, який було до снаги перевірити заступнику директора з виховної роботи Білій Л.О. та культурорганізатору Гладкій К.І. Це змагання передбачало необхідність добору учасниками 7 слів, в яких би зустрічалися сім нот.

Корженко С.Г., заступник директора з навчальної роботи, увазі учасників інформаційних перегонів запропонувала цікаві ребуси, розгадування яких відбувалось у атмосфері дружнього творчого пошуку.

На етапі «Реставрація» квестівці склали «загублене речення» під чуйним керівництвом методиста навчального за-

кладу Коломійчук Л.О.

Не оминули учасники перегонів і спортивної зали, де крім мозкового штурму їх традиційно чекали фізичні вправи, під час виконання яких викладач фізичного виховання Петелько В.В. пропонував для розгадування так званій «телефон» із закодованим словом.

Одним із етапів квесту стали відвідини й секретаріату, проте тепер учні завітали до нього не за допуском чи довідкою, а для того, щоб скласти означені вислови і отримати у секретаря училища Чуловської Ю. підказку, у якому напрямку рухатись далі.

У кабінеті майстра виробничого навчання Мельничук І.О. на учасників очікувала «П'ятнадцятка» із зашифрованими словами.

Долаючи численні перешкоди, виконуючи різнопланові цікаві завдання, учасники квесту «Інформаційні перегони» познайомились із новими людьми та зробили пам'ятні селфі на кожному етапі змагання.

У шаленій боротьбі перемогу здобула команда учнів групи №10, другою прийшла команда учнів групи №23, третє місце посіла команда учнів групи №16 і останньою фінішувала команда учнів групи №18.

Хочемо подякувати всім учням, викладачам, майстрам та представникам адміністрації, які долучилися до заходу, за позитивні емоції та чудово проведений час!

Викладачі спеціальних дисциплін Мельничук Л.В. та Чорба Т.О.

Міжнародний день студентів - щорічне свято студентської активності, що традиційно відзначається 17 листопада і проходить незабутньо та емоційно. У місті Вінниця студенти святкували цей день зі сміхом КВНівських жартів. А ми провели його у русі з інформатикою. У нашому навчальному закладі на честь такого свята був проведений квест «Інформаційні перегони», у якому взяли участь по 5 учнів із декількох груп першого курсу.

Однією з умов цього заходу було селфі з викладачем по виконанню кожного із запропонованих завдань.

Щодо завдань, варто зазначити, що були вони цікавими та різноплановими. Та для нас, учасників цього заходу, головним була командна узгоджена робота. Виконавши останнє завдання і отримавши пункт при-

Селфі-команда групи №10 з майстром в/н Мельничук І.О.

значення «Магазин», ми стрімголов кинулись у вказаному напрямку. Як виявилось, ми прибули першими, чому невимовно зраділи. Нас переповнювали емоції, і ми з нетерпінням чекали на «нагородження». Солодкі призи та сертифікати на оцінку з предмету інформатика (з кожної команди нагороджували двох найкращих гравців) це більше підняли нам настрої.

Свято вдалось, побільше б таких квестів! Хочеться висловити слова щирої вдячності організаторам цього заходу за такі емоції та чудовий настрій.

Тютюнник Аліна, учениця групи №10.

На мою думку, подібні заходи дійсно потрібні, адже вони сприяють злагожденню колективу групи, дають змогу познайомитися з іншими учнями, котрі беруть у них участь, та краще орієнтуватись у нашому навчальному закладі.

Сама форма конкурсу, у якому взяли участь учні нашої групи, була дуже цікавою, адже щоразу долаючи поставлені перед учасниками завдання, виникало бажання якнайшвидше впоратись із ними та обігнати команди-суперників.

Взявши участь та отримавши безліч позитивних вражень від квесту-гри, хочу подякувати його організаторам.

Вітенко Вікторія, учениця групи №16

Учасники квесту - учні груп №10, 23, 16, 18 з викладачем Чорбою Т.О.

Разом до нових вершин

Навчальний заклад, у якому я навчаюся, схожий на ідеальний дім з ідеальною сім'єю. У ньому є затишок, тепло, благополуччя, доброзичливість усіх, починаючи з викладачів та майстрів, закінчуючи директором і учнями навчального закладу. Навчання проходить дуже цікаво, де переді мною відкривається щось нове та пізнавальне. Крім навчання тут постійно проходять цікаві конкурси, олімпіади, змагання.

10 листопада на базі ВМВПУ проходив хореографічний конкурс «ArtDance», у якому без вагань вирішила взяти участь моя 33 група.

Довго радилися, яким танцем можна зацікавити журі та глядачів і вирішили, що це - Хіп-хоп. Танець, який виконується не тільки в клубах на танцполах, сценах, але й на вулицях,

у парках, відкритому просторі і в місцях відпочинку. Готувалися довго, підбирали костюми і от нарешті сцена, де ми поринули у вирій танцю. За номінацію у танці боролися такі учні: Скубілова Ганна, Грищук Ірина, Коновальчук Тетяна, Мельниченко Наталія, Ткачук Володимир, Білик Євген, Петрушенко Павло. Зал та журі відмітили творчий підхід до підготовки виступу, підбір сценічних костюмів та проявлену культуру на сцені в хореографічному конкурсі «ArtDance» та нагородили дипломом «Хіп-хоп команда». Куратор групи та учні підтримували та гордились нашим виступом. Я з гордістю можу сказати, що ми були неперевершені і в подальшому будемо показувати себе з найкращої сторони, тому що ми молодші спеціалісти і тому - найкращі.

Аня Скубілова, учениця групи №33

Команда групи №33 на хореографічному конкурсі «ArtDance»

МОЯ ПРОФЕСІЯ НАЙКРАЩА!

Як часто замислюєтеся ви над тим, наскільки важливим для людини є вибір професії? Я впевнена, щодня йти на улюблену роботу з гарним настроєм, зустрічати там колег-однодумців, бачити результати своєї творчої праці, допомагати людям – це справжнє щастя!

А ще я думаю, що без улюбленої професії, без захоплюючої справи, людина не живе, а просто існує. У будь-якій роботі важливу роль відіграє любов до професії, а ще, звичайно, базова фахова підготовка, що включає як високий рівень загальної освіти, так і професійні знання. Всі ці питання відображались на протязі декади методичної комісії «Спеціальних технологій», яка проходила в нашому училищі в листопаді 2015 року.

Сьогодні стимулює до удосконалення професійної майстерності, а декада професій – доцільна форма організації навчальної діяльності, внаслідок якої відбувається продуктивна взаємодія педагогічних

працівників та учнів.

Під час декади проводилися такі заходи: вікторини, конкурси стінних газет, конкурси-подорожі та майстер-класи.

У перший день декади був організований цікавий захід, який дав можливість учням зрозуміти, що один із аспектів обраної майбутньої професії «Оператор телекомунікаційних послуг» є кур'єрська доставка, яку організували та провели учениці групи №34 з викладачем Колісник К.В. та майстром в/н Якимчук Н.А. Було організовано доставку запрошень адміністрації училища відвідати заходи, які будуть проходити в рамках декади МК «Спеціальних технологій»

Викладач Задорожна Р.А. та майстер в/н Якимчук Н.А. розпочали декаду проведенням майстер-класу на тему: «Подаруй радість». Учасниками майстер-класу стали учениці груп №18,34.

Руслана Алізаманівна ознайомила учасників майстер-класу з різними технологіями виготовлення подарункових обгорток.

Учасники майстер-класу мали змогу самостійно під керівництвом викладача вигото-

вити вітальну листівку за різними технологіями.

Не менш цікавим та продуктивним виявився конкурс «Все знаю – все вмю». Конкурс проводили майстри в/н Заяць В.В., Гонтар В.В. та Петров І.В. з учнями груп №6, 4, 35,46. Мета конкурсу: вдосконалення теоретичних знань та практичних навичок за професією.

З метою вдосконалення теоретичних знань, практичних вмінь та навичок учнів, що навчаються за професією «Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин», відбувся конкурс «З комп'ютером на ти», який проводив викладач Зінченко Д.В. з учнями групи №46.

Оригінальний конкурс-подорож провела викладач Коношевич Т.В. з групою №6. Протягом подорожі учні мали можливість пройти віртуальний тур Україною, а саме дізнатися декілька цікавих фактів про такі міста як Вінниця, Львів, Луцьк, Чернігів, Полтава, Запоріжжя, Одеса та Київ. У кожному місті на учнів чекали цікаві завдання, наприклад, розгадування ребусів, кросвордів, виконан-

ня різних інтерактивних завдань, вправ та вікторин. У кожній команді був маршрут із зазначеними основними зупинками, на кожній з яких команди заробляли бали.

Цікаво та невимушено пройшов конкурс «Нумо, дівчата», учасниками якого були учениці груп №15,18,34. Проводили захід майстри виробничого навчання Расулова Т.М. та Колесник Н.А. Конкурс проходив у декілька етапів.

Конкурс показав високу професійну майстерність учасників за професією «Оператор телекомунікаційних послуг».

Підведення підсумків декади методичної комісії було проведено у форматі «Жива книга про професію» з девізом «Моя професія - найкраща». На сцені актового залу училища з презентаціями своїх професій виступали представники груп, які навчаються за професіями: «Оператор телекомунікаційних послуг», «Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин», «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування».

Також всі активні учасники та переможці конкурсів та вікторин, які проводилися в рамках декади, були нагороджені почесними грамотами.

Хочеться побажати вихованцям подальших успіхів у навчанні, оволодінні професійними знаннями та умінями, безперервного професійного росту, прагнення до самовдосконалення та успішної реалізації своїх здібностей у самостійному житті.

Голова МК «Спеціальних технологій» К.В. Колісник

Етапи конкурсу «Все знаю – все вмю» під керівництвом майстра в/н І. В. Петрова

Кур'єрська доставка запрошення директору ВМВПУ О. Д. Дмитрику

Виготовлення вітальних листівок під час майстер-класу «Подаруй радість»

Нагородження учнів на підведенні підсумків декади

МАЙСТЕР-КЛАС «СТВОРЕННЯ ЗАПИТІВ МОВОЮ SQL У СКБД MICROSOFT ACCESS»

З часу розвитку науково-технічного прогресу, стала популярнішою професія програміста. Але, незважаючи на її популярність та досить високу оплату праці, гарного програміста досить важко відшукати. Адже, як би не навчали цій справі найдосвідченіші викладачі, досить великий внесок потрібно зробити самому: вивчати спеціалізовану літературу, використовувати здобуті знання на конкретних практичних задачах.

У місті Вінниця є дві школи, які готують та працюють програмістів широкого профілю. Однією з таких шкіл є Вінницька ІТ-академія. Вона має потужну матеріальну базу, досить сильний викладацький склад та широкі зв'язки з роботодавцями. Студенти, які навчаються у Вінницькій ІТА, проходять обов'язковий курс англійської мови, вищої математики, основ алгоритмізації та програмування на таких мовах, як: C, JavaScript, PHP та баз даних.

27 листопада під час виробничого навчання у групі №5 в нашому навчальному закладі проходив майстер-клас зі створення запитів мовою MySQL у системі управління ба-

зами даних Microsoft Access з метою підвищення рівня знань учнів з даної теми, удосконалення умінь та навичок зі створення запитів, мотивації навчальної діяльності учнів, професійного спрямування учнів на майбутню професію.

Для проведення заходу був запрошений представник Вінницької ІТА Чухно Михайло Васильович, який викладає курс баз даних в академії.

Під час слухання лекції учні активно співпрацювали з лектором та виявляли максимум уваги та цікавості до викладу матеріалу. Розуміння того, що поглиблені знання з роботи над базами даних дійсно дають змогу знайти високооплачувану роботу та самореалізуватись у житті, зацікавило учнів та викликало у них захоплення, що супроводжувалось рядом питань.

Михайло Васильович, на прикладі своїх студентів із ІТА,

Учні групи №5 з представником Вінницької ІТА Чухном М.В.

розповів учням про те, як саме можна самореалізуватись, маючи за спиною такий ціннісний багаж знань, умінь та навичок, які дає Вінницька ІТ-академія. Тому він запрошує усіх бажаючих до співпраці. Детальніше про курси та навчання в ІТА Ви можете дізнатись на сайті: www.ita.in.ua.

Коломійчук Н.Ю., Чухно А.В., майстри в/н

СВЯТО РОЗУМНИХ ТА КМІТЛИВИХ!

Виконання завдання учасниками команди групи №6

Беззаперечно, основним напрямком педагогічної діяльності вчителя є надання глибоких знань, умінь і навичок учням.

Проте не менш важливими завданнями є всебічний розвиток індивідуальності дитини, формування стійкої мотивації до

обраної професії, розвиток творчої самореалізації, здійснення патріотичного, естетичного та морального виховання, активізація пізнавальної діяльності учнів і т.д.

Саме з метою розширення та поглиблення знань, розвитку індивідуальних здібностей, задоволення професійних інтересів та забезпечення розумного відпочинку

12 листопада в рамках декади методичної комісії спеціальних технологій на базі каб.110-А відбувся позакласний захід «Подорож МІКУ-шника».

Ведучими інтелектуально-конкурсної програми були учні групи №39 Іваніщев Я. та Цим-

бал С. Захід пройшов у формі гри між учнями групи №6 (професія «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування»), які об'єдналися у 3 команди та обрали своїх капітанів. Це змагання на кмітливість, почуття гумору, ерудицію, знання програми і не тільки.

Протягом подорожі учні мали можливість пройти віртуальний тур Україною, а саме дізнатися декілька цікавих фактів про такі міста як Вінниця, Львів, Луцьк, Чернігів, Полтава, Запоріжжя, Одеса та Київ.

У кожному місті на учнів чекали цікаві завдання, наприклад, розгадування ребусів, кросвордів, виконання різних інтерактивних завдань, вправ та вікторин. У кожній команді був маршрут із зазначеними основними зупинками, на кожній з яких команди заробляли бали. Загалом конкурс був схожий на справжній бій. Так протягом всього маршруту учні побували у розвідці,

атакували, попадали в полон та перемагали.

Протягом свята учасників та гостей розважали енергійні та талановиті хлопці із групи №39 Недбайло В. та Козеренко В. (пісня «Старі фотографії», гумореска «Дива Інтернет») та талановита учениця із групи №17 Мікайлова О. (пісня «Як у нас на Україні»).

Розум, кмітливість, завзятість та наполегливість привели до перемоги команду №1 на чолі з

капітаном Кузьменковим І. Захід не залишив байдужим жодного, захоплені духом змагання і перемоги, щасливі та задоволені учасники пообіцяли ще не раз зібратися знову. Це ще раз підкреслює важливість відповідних заходів.

Щиро вітаю переможців та всіх учасників свята! До наступних зустрічей!

Коношевич Т.В., викладач спеціальних технологій

Ведучі інтелектуально-конкурсної програми й учасники конкурсу

ПОСТІЙНИЙ ПОШУК

Якщо майстер виробничого навчання хоче завтра навчати краще, ніж сьогодні, то він має бути в постійному пошуку цікавих та ефективних педагогічних технологій, прийомів і методів. Щоб учні не просто здобували певну кількість знань, а творчо виконували завдання, розвивали пізнавальну активність.

Педагогічна праця нетворчою не буває й бути не може, тому що неповторні діти, обставини, особистість самого майстра виробничого навчання, і будь-яке його педагогічне рішення має виходити із нестандартних дій.

5 листопада 2015 року майстри виробничого навчання методичної комісії «Кухар. Кондитер» відвідали в Києві І Міжнародний кулінарний фестиваль BESTCookFEST, який проводився в рамках Міжнародного експофоруму ресторанно-готельного бізнесу та клінінгу FoReCH у виставковому центрі «Київ ЕкспоПлаза».

Під час виставки ми мали можливість збагатити свій професійний досвід, дізнатися про нову-нау кулінарного мистецтва в Україні та світі і намагатися запроваджувати на уроках виробничого навчання.

У рамках фестивалю ми переглянули виставки: Ресторан Експо 2015, Ресторан Прод Експо 2015, Сучасний готель, Світ скла та посуду 2015, WINE FEST 2015 (5 міжнародний фестиваль вина).

Відвідали конкурси між фахівцями ресторанного, готельного бізнесу та кейтеренгу, між студентами та учнями профільних вищих навчальних закладів II-IV рівня акредитації, закладів професійно-технічної освіти, спеціалізованих шкіл з кулінарного і кондитерського мистецтва.

Учасники-фахівці на вибір готували вегетаріанські страви, страви з риби, з морепродуктів, з м'яса, з птиці, страви сучасної кухні та національної, ресторанный десерти.

Провідний шеф-кухар Польщі з майстрами в/н методичної комісії «Кухар. Кондитер»

Юніори – учні кулінарних шкіл, профільних освітніх закладів протягом 45 хвилин готували і сервірували будь-яку основну ресторанну страву (на власний вибір) на дві порції, окремо для кожної особи.

Учасники змагань Арт-класу презентували композиції з цукрових квітів, шоколаду, карамелі, пастилажу, марципану, мастики, святкові торти, ексклюзивні весільні торти, художні роботи з тіста.

Оцінювали страви та кондитерські вироби міжнародні судді WACS кулінарних змагань – Томасу Гуглеру (Саудівська Аравія), Анілу Гроверу (Індія), Роману Давіду Тауберу (Польща), Марія Шрамко (Ісландія), Людмила Радченко (Україна)

Були також індивідуальні виступи та майстер-класи від професіоналів кондитерського мистецтва.

Всі майстри набралися гарних емоцій та яскравих, неповторних вражень і вирішили, що весь перейнятий досвід від метрів кулінарного мистецтва будемо впроваджувати на уроках виробничого навчання.

Прядун В.С. майстер в/н

Є НАДІЯ

8 листопада була проведена міська олімпіада з Інформаційних технологій, у якій взяли участь учні нашого навчального закладу. Учениця групи №14 Залюбовська Олена та учень групи №6 Кузьменков Іван змагалися з учнями 10-х класів, а учениці групи №29 Сорочинська Маргарита та Фурман Світлана з учнями 11-х класів.

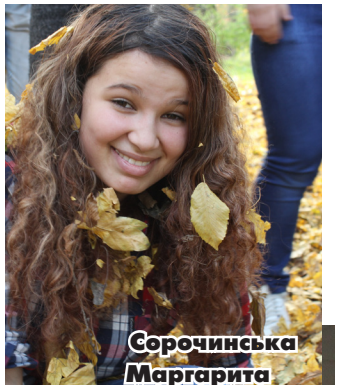
За першість між учнями 10-х класів змагались 61 учень. У загальній таблиці наші учні зайняли: Кузьменков Іван 21 місце і Залюбовська Олена 40 місце.

За першість між учнями 11-х класів змагались 80 учнів. У загальній таблиці наші учні зайняли: Сорочинська Маргарита 14 місце та Фурман Світлана 24 місце. Своє 24 місце Світлана виборювала в прямому сенсі цього слова. Вона була впевнена, що з деякими завданнями справилася краще і заслуговує на вищі оцінки, тому подавала заяву до апеляційної комісії, де доводила правильність виконання свого завдання. У результаті апеляції Світлані додали 2 бали.

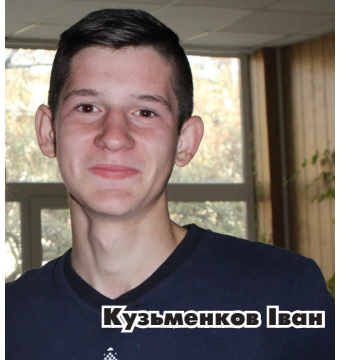
За підсумками олімпіади 30% бар'єр пройшли учениці групи №29 Сорочинська Маргарита та Фурман Світлана, які зайняли третє місце та здобули право на участь в обласній олімпіаді з інформаційних технологій, яка буде проходити взимку.

Побажаємо нашим дівчатам гарно підготуватися до наступного туру та показати ще кращі результати.

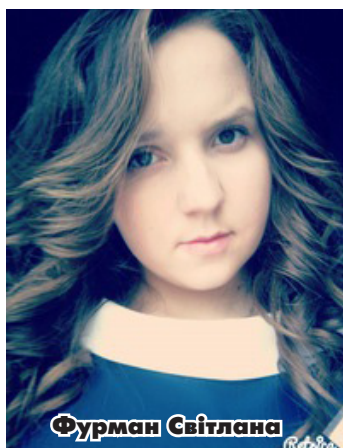
Фурман А.В., викладач спецдисциплін

Сорочинська Маргарита

Кузьменков Іван

Фурман Світлана

Залюбовська Олена

НАША СИЛА, НАША МУЖНІСЬ, НАШ ГЕРОЙ!!!

Минуло багато часу після другої світової війни, але люди пам'ятають захисників Батьківщини! Вони віддали своє життя за нас. Ми дуже цінуємо їхній бойовий дух та хоробрість у цьому важкому протистоянні. І дуже хочеться сказати спасибі, дивлячись в їхні очі.

Але, на жаль, це практично неможливо, тому що багатьох з них вже немає в живих. Однак, ми можемо висловити слова вдячності теперішнім нашим Захисникам, які сьогодні обороняють нас від злісного агресора.

Нам випала велика честь поспілкуватися з одним із Захисників і подякувати без посередників.

- Розкажіть щось про себе, чим Ви займалися до початку війни в Україні?

- Я, Гашинський Віталій Анатолійович, мені 41 рік. До початку війни жив, працював та ніколи і не міг подумати, що в моїй країні може робитись, таке як зараз. У березні 2015 року мені прийшла повістка в АТО. Дуже важко було залишати своїх рідних, а бачити їхні сльози було ще гірше. Я пішов воювати проти ворога.

- Як проходить Ваш звичайний день у зоні бойових дій?

- Про це дуже важко говорити. А як Ви взагалі думаєте, як може пройти день на війні? Без пострілів і поранень день не проходить.

- Вам доводилось надавати першу медичну допомогу?

- Щоб так серйозно, то ні. Якщо солдат отримує поранення, то його везуть у госпіталь.

- А як у Вас із взаємодією з іншими батальйонами?

Кожен батальйон знаходиться окремо. Коли ми були на навчаннях, то допомагали. Ми воюємо заради однієї мети. Тому відносини у нас дружні.

- Війна - важка справа. Були якісь позитивні моменти?

Коли отримує поранення товариш, втрачаєш своїх

друзів, скажіть мені, який тут може бути позитив?

- Скажіть, що Вам підіймає бойовий дух?

Спілкування з рідними з дому. Коли розмовляю з дружиною, то мені стає спокійніше і підіймається бойовий дух. Інколи телефоную, щоб попрощатись, бо коли іду в захід, то не відомо що буде далі. І коли чую у відповідь, що я буду жити і як вона, моя рідна людина, мене любить, я розумію, що мене чекають, мною дорожать, як ніким, я за них буду стояти до останнього.

- Як місцеве населення на території бойових дій ставиться до Вас?

Місцевого населення дуже мало. Ті, що залишились то допомагають, чим можуть. Одна бабуся завжди приносила молоко, але зараз в її хатину влучив снаряд. Населення стає менше.

- Які були відчуття, коли Ви йшли в бій вперше?

- Вперше завжди страшно, бо хочеться жити і до рідних повернутись.

- Як у Вас з продуктами?

З продуктами все добре. Волонтери постачають їжу, дякуємо їм. Що солдати наші хочуть, наприклад, м'ясо, волонтери привозять. Їжі є багато, а от немає постійного апетиту її їсти.

- Держава Вас чимось забезпечує?

Забезпечує одягом та зброєю. Але волонтери піклуються про нас більше ніж держава.

- Як Ви ставитесь до того, що військові ідуть у політику?

Я думаю, що можливо хочуть добитись кращого майбут-

Учасник АТО Гашинський Віталій Анатолійович

нього для нас, або для себе. Коли людина стає до влади, вона забуває про все, і думає тільки вигоду для себе. Як і при яких обставинах обікрати народ.

- Щось змінилось у Вашому житті за час перебування в АТО?

Звісно змінилось і багато чого. Мене кілька разів поранено, дві контузії. Війна - страшна річ. Тепер я розумію, що нічого не потрібно боятись. Я хочу, щоб ви завжди вірили в краще.

- Коли все закінчиться на Вашу думку?

- Мабуть, ні один солдат не знає, коли закінчиться війна, але хочеться, щоб вона закінчилася ще вчора, але вона продовжується сьогодні...

Ми дуже вдячні Вам, за те, що Ви у нас є, за те, що Ви поділилися з нами своєю теперішньою діяльністю, під назвою бойові дії. Ви - наш герой. Ваша сила, мужність і відвага дарують нам життя.

Тримайтесь, і на полі бою завжди пам'ятайте - на Вас чекають вдома!

Щербанюк Оксана, Білецька Світлана, учениці групи №48

МОЯ МРІЯ – ЩАСЛИВА УКРАЇНА

У кожної людини існує якась заповітна мрія, якась мета в житті, якийсь ідеал, до якого він прагне. Для всіх цей ідеал – свій власний. І засоби для його досягнення кожний вибирає сам. Хтось мріє про багатство, хтось про славу. Один прагне бути гарним, інший – сильним, третій – розумним.

Для когось вищий життєвий ідеал – кар'єра, для когось – сім'я. Люди мріють стати акторами, музикантами, моделями, політиками, лікарями, хочуть зайнятися бізнесом або присвятити себе науці.

Звичайно ж, прагнення зайняти своє місце в суспільстві, вибрати цікаву професію, досягти певних висот у кар'єрі й сімейному житті властиве й мені. Що стосується моєї мрії, те, напевно, важко виділити щось одне, єдино головне в моєму житті. Я не могла б сказати про себе, що хочу тільки багатства. Хоча мені, звичайно, не хочеться жити в бідності. Невірно буде й те, що для мене найважливішим є професійний і кар'єрний ріст, хоча я хочу ви-

брати гарну, потрібну професію й буду прагнути підвищувати свій професійний рівень. Напевно, все це можна назвати навіть не мрією, а життєвими цілями, до яких потрібно прагнути й досягнення яких багато в чому залежить від мене самої.

Але мені б хотілося сказати про одну мрію, про одне велике бажання, що часто займає мої думки, нерідко приводячи до сумних висновків. Я маю на увазі людські відносини та ситуацію на даний момент в Україні, адже немає у світі нічого кращого за рідний край. Край, де народився, живеш, де поряд з тобою живуть батьки, друзі, прості люди. Це залишається на все життя.

Моя рідна Україна! Яких тільки випробувань не випало на твою долю, хто тільки не зазіхав на твоє багатство, красу, родючі землі, працелюбний народ! Але ніхто не зміг устояти перед твоїми чарами, усі ставали на коліна. Не любити тебе, Україно, не піклуватися про тебе – гріх, бо ти наша мати! Любов до тебе не згасне ніколи.

Не згасять її ні скрута, ні безлад, навпаки – зміцнять. І я впевнений, що саме ця любов буде переможною, що буря стихне і Україна відродиться, стане зразком для всього світу.

Адже майбутнє кожної країни – це діти, тобто ми. Наше безпечне життя, здоров'я, щастя, добробут – задача, яка стосується всіх. Нині дитяче життя трагічне. У силу соціальних та економічних проблем діти стають сиротами, гинуть від голоду і хвороб. Тяжке, безпритульне життя тягне за собою злочинність і ненависть.

А яка страшна зараз старість. Люди, віддавши всі свої сили та здоров'я для добробуту держави, забуті нею, кинуті напризволяще.

Моральні цінності втратили свою вагу. Нині все можна купити за гроші, вони мають більше

Українець
- це на все життя!

значення, ніж людяність, чемність, культура, доброта. Гроші забруднюють природу й душу, знищують і руйнують усе живе.

Проблеми України, немов сніговий ком, що котиться з вершини гори і невпинно зростає. Але я знаю, що він зупиниться і зупиниться назавжди. Тоді зникнуть ненависть, несправедливість, жорстокість і безсердечність. Запанує щастя і добробут під блакитним, безхмарним небом,

серед безкрайнього золотого поля. Українці забудуть про голод, бідність, зможуть вільно, незалежно розвиватися, плекати культуру й мистецтво. Відродиться Україна, скине з себе тяжкі пута. Засяє вона серед інших держав своєю бездоганністю і величчю. І тоді збудуться мої мрії і бажання і я стану найщасливішою людиною у світі.

Пашкевич Тетяна, учениця групи №33

ДУМКИ ПРО...

«Наша робота – це робота серця і нервів, це буквально щоденна й щогодинна витрата величезних душевних сил» – саме так про працю вчителя говорив видатний педагог-новатор свого часу, заслужений вчитель Української РСР та письменник Василь Сухомлинський.

Звичайно, праця вчителя нелегка та вимагає постійних витрат енергії, сил та нервів, але варто відзначити, що всі вчителі працюють на досягнення ВЕЛИКОЇ мети – навчання та виховання дітей. Що може бути важливіше? Діти – це квіти життя, це наше майбутнє, це наша совість. Тому на вчителів покладається велика відповідальність – допомогти дітям не загубитись у цьому надзвичайно бурхливому житті та наставити їх на шлях істинний.

«Молодіжний вісник» запропонував майстрам виробничого навчання та учням поділитися власними думками та поглядами на професію вчителя.

Сучасні учні нас теж можуть багато чому навчити. Чи погоджуєтесь Ви з цим твердженням? Чи часто Ви прислухаєтесь до думки дітей?

Майстер в/н Лукашенко Марія

Михайлівна

Пам'ятаємо вислів Сенеки: «Скільки б ти не жив, усе життя слід навчатися...»

Я вважаю, що це навіть чудово, що наші учні в деяких моментах можуть і нас чомусь навчити. Це нормально і відповідає логіці. Сучасна молодь

цікавиться інноватикою в науці, техніці та інформаційних технологіях. І, звичайно, більше приділяє уваги цьому у своєму повсякденному житті.

Наші учні енергійні і бажають миттєвого результату, тому, наприклад, я помітила, що більшість з них полюбують користуватись у різних програмах саме комбінаціями клавіш, а не списком команд і меню.

Вони знають багато різних нюансів користування соціальними мережами. І саме цьому в них можна навчитися з метою використання.

А ще наші учні вчать нас бачити світ їхніми очима – очима особистостей!

Вчитель – це не лише професія чи покликання, це цілодобова готовність прийти на допомогу учням навіть після опівночі, часто відкладаючи вирішення власних невідкладних питань на потім.

Як Вам вдається раціонально розподіляти свій час та енергію?

Майстер в/н Березюк Лариса Володимирівна

Змалку взірцем для мене була моя старша сестра, я завжди хотіла бути схожою на неї. І коли вона обрала вчительський шлях, в мене не виникло сумнівів ким стану я, але тоді я ще не знала, яку відповідальність беру на себе.

Суспільство покладає на вчителя особливу відповідальність. Учителю довіряється дитина в той час, коли вона найбільш податлива до впливу. Вчитель допомагає учням оволодіти знаннями, вміннями, навичками, сприяє формуванню ідеалів та життєвих установок дитини, тобто в його руках доля всього життя людини. Платон писав, що якщо чоботар погано виконуватиме свої обов'язки, то держава від цього не дуже постраждає, - в країні громадяни будуть тільки трохи гірше одягнені; але якщо вихователь дітей погано виконуватиме свої обов'язки, то в країні з'являться цілі покоління невігласів і нерозумних людей.

«Учитель повинен знати все і ще трохи» - у цьому жарті є чимала частка істини. Щоб все встигати вчасно, потрібно вміти правильно організувати свій час, як робочий так і особистий. Доводиться вчитися робити кілька справ одночасно. Виділяти більш важливі справи і ті, які можна виконати пізніше. У деяких випадках приходиться себе перемагати, навіть, коли цього не дуже хочеться, дотримуватися порядку на робочому місці, дома та порядку у своїй голові.

Однак не можна спланувати все заздалегідь – потрібно залишити час для непередбачуваних справ. Звичайно ж доведеться чимось і пожертвувати.

Тому і ви ніколи не лінуйтесь, виробляйте силу волі, добрі звички, доводьте розпочату справу до її завершення. Навіть, коли вам не хочеться виконувати якісь завдання – зберіть свою волю в кулак і зробіть. Ви переконаєтесь, як це приємно бути обізнаним та організованим.

Вчительська стежина – це тернистий шлях чи рівна уквітчана дорога?

Майстер в/н Расулова Тетяна Миколаївна

На мою думку, вчительська стежина поєднує в собі як тернистий шлях, так і уквітчану дорогу. Вчитель – це людина, яка не лише навчає та виховує учнів, а й постійно займається самовихованням і часто навчається багато чому в самих учнів. Сьогодні вчителіві постійно потрібно бути

у тонусі, адже йому потрібно стежити за усіма новинами, подіями, які відбуваються не тільки в суспільстві в цілому, а й у житті кожного учня.

Вчительський шлях безумовно є тернистим, адже робота вчителя є корисною, але водночас і важкою, щодня вчителіві доводиться долати певні перешкоди. Звичайно, не кожен зможе працювати педагогом, адже як кажуть у народі: «Учителями не стають, ними народжуються!».

Незважаючи ні на що, праця вчителя однозначно приносить

масу задоволення, адже більшість часу ми маємо змогу проводити з дітьми, а як відомо: «Діти – квіти життя». Сучасні діти є надзвичайно цікавими співрозмовниками, кожен день проведений з учнями насичений великою кількістю різноманітних подій. Озираючись назад, я розумію, що учні багато чому мене навчили, вони і мене виховують, і за це я їм дуже вдячна!

Французький письменник Жорж Бернанос якось сказав: «Цей світ судити будуть діти», отож давайте ознайомимось із думками самих учнів щодо професії вчителя.

Як ти вважаєш, чи важко бути вчителем?

Громадський Роман, учень групи №22

Я спробую уявити себе в ролі вчителя. На мою думку, бути вчителем у наш час дуже складно, адже він має бути взірцем поведінки, на якого повинні рівнятися учні. У час стрімкого та бурхливого розвитку інформаційних технологій дуже важко здивувати чимось учнів. Мені

здається, що дуже важко пояснити дітям те, що навчання дійсно допоможе їм знайти свою нішу в цьому житті. Тому мотивувати учнів стає дедалі складніше. Працівнику освіти досить важко самореалізуватись у власному житті, адже його заробітна плата не відповідає вимогам та потребам нашого сьогодення. Тому дуже часто професіонали, чийм покликанням є навчати молоде покоління, вимушені працювати в інших, більш оплачуваних сферах життєдіяльності, аби мати змогу забезпечити усім необхідним власну сім'ю.

Я вважаю, що у роботі класного керівника чи майстра виробничого навчання одним із найголовніших аспектів навчання та виховання учнів є взаємодія з батьками. Якщо батьки і вчителі співпрацюватимуть, то досягнення дітей будуть значно кращими і вчителям буде набагато легше виконувати свою роботу. Дуже часто батьки схильні стверджувати, що навчанням та вихованням дітей повинні перейматися лише фахівці, адже свою місію вони вже виконали.

І взагалі, професія вчителя постійно вимагає абсолютної са-мовідданості та самопожертви. Тому, терпіння Вам та здоров'я, дорогі викладачі та майстри виробничого навчання!

Якими рисами характеру повинен володіти викладач чи майстер?

Кривошов Михайло, учень групи №22

Професія викладача – одна із найвідповідальніших

професій, адже саме від учителя залежить освіченість молодого покоління, а отже, і майбутнє нашої країни. На мою думку, справжнім учителем може бути тільки та людина, яка справді любить свою професію, віддається їй сповна і має на меті, передусім, справді навчити учня, а не абияк провести урок. Бути вчителем – це в певній мірі місія, а не просте виконання робочих обов'язків. Як на мене, то найголовнішими якостями, якими повинен бути наділений вчитель, є: справедливість в оцінюванні, стриманість у поведінці, ерудованість, чесність та людяність. Також кожен вчитель, на мою думку, повинен мати хороше почуття гумору.

Починаючи із дитячого садочку, нас постійно супроводжують вірні друзі – це вихователі, вчителі, класні керівники, викладачі та майстри в/н.

За що тобі хочеться найбільше подякувати цим людям, які час від часу допомагають тобі знайти себе в цьому житті?

Славінська Оксана, група №14

Учитель...

Як багато в одному цьому слові! Вчитель є прикладом наслідування, наставник, котрий виховує людину, ставить її на правильний шлях.

Коли я задумуюсь про вчителя, у моєму уявленні складається неосяжна картина благородства та наполегливої праці. Вчитель – це не просто професія, це мистецтво бути тим, ким би тебе хотіли бачити учні. Вчитель – це наставник, який не тільки намагається поповнити людські знання, але і робить велику роботу: ставить людину на істинний шлях, допомагаючи їй вибрати свою дорогу, знайти себе. Мистецтвом бути вчителем не може оволодіти кожен. Для такої роботи потрібен терплячий характер, стійкість, мужність та бажання допомогти людям – головні супутники в роботі викладача.

Для мене на все життя залишаться дорогими мої вчителі: Фурман Алла Володимирівна – класний керівник та майстри виробничого навчання – Мельничук Ірина Олегівна та Березюк Лариса Володимирівна. Я хочу їм щиро подякувати. Ці люди ідуть з нами по життю пліч-о-пліч. Вони завжди підтримають нас, допоможуть

у скрутну хвилину, направлять на правильний шлях нашого життя та завжди порадять, як краще зробити чи вчинити в будь-якій ситуації. Завдяки їм ми можемо вирішити будь яку проблему, яка нам не під силу. Завдяки їм, не друзям і навіть не батькам, я змогла вибрати для себе правильну дорогу, на яку я можу впевнено встати, щоб відчути повноту смаку життя.

Якими рисами характеру повинен володіти викладач чи майстер?

Горбатий Роман, учень групи №22

Вчитель – це така професія, яка вимагає постійної напруги, як фізичної так

і моральної. Тому вчитель має бути наділений ледь не всіма можливими якостями по трохи кожною. Кожен вчитель, насамперед, повинен змиритися з частковою самопожертвою. Адже, вчитель так чи інакше жертвує своїм часом, здоров'ям, особистим життям, сім'єю. Тому, на мою думку, перед вступом до педагогічного вузу і при виборі цієї професії, кожен має усвідомлено зробити таку жертву. Вчитель не має права бути пригніченим, злим, неухважним чи забудьку-

ватим. Така професія вимагає постійного контролю над собою, над своїми емоціями і внутрішнім станом. Якщо людині не підконтрольний її стан, ця людина ніколи не може бути вчителем. Нерідко говорять, що вчитель – це і мама, і тато, і психолог, і друг, і взагалі той, хто нам потрібен буде в будь-яку хвилину нашого життя.

Починаючи із дитячого садочку, нас постійно супроводжують вірні друзі - це вихователі, вчителі, класні керівники, викладачі та майстри в/н. За що тобі хочеться найбільше подякувати цим людям, які час від часу допомагали тобі знайти себе у цьому житті?

Жила Тетяна, учениця групи №10

Насамперед, хочу зі впевненістю сказати, що вчителі – це наставники, які ведуть нас у самостійне доросле життя. Починаючи із дитячого садочку нас виховували вчителі, навчали нас найнеобхіднішому в житті, прививали нам любов до прекрасного, допомагали у вирішенні найрізноманітніших проблем, давали слушні поради та сприяли розвитку нас як особистостей.

Хочу подякувати всім вчителям, викладачам та майстрам в/н за те, що вони обрали саме цю професію, витрачаючи своє здоров'я на виховання майбутнього покоління.

Крижановська Анастасія, учениця групи №42

У моєму житті було мало людей, які допомагали б у чомусь, крім рідних і ще декількох із кола друзів чи керівників навчання. Дякую всім, хто був зі мною протягом мого життя, більшість із них були опорою, на яку я сміливо опиралась, щоб піднятися вище та досягнути поставленої мети. За короткий період того життєвого шляху, від школи до навчання у ВМВПУ, мені зустрічалися люди, які допомагали, наставляли на правильний шлях, ділилися корисними порадами, але й були ті, які обіцяли і натомість ці обіцянки перетворилися в ніщо.

Прикро, але й цим людям дякую, вони зробили мене сильнішою. Надзвичайно вдячна своєму майстру Колесник Наталі Анатолівні. Дивлячись на неї, я бачу сталеву витримку, силу волі, доброту та любов до своїх учнів. Вона постійно допомагає нам у вирішенні найрізноманітніших проблем, вона завжди поруч.

Вона вчить мене терпіння і любові до своєї роботи.

Вчитель – це одна із найважливіших професій на сучасному ринку праці, адже саме вони нас вчать найголовнішому.

Як ти вважаєш, чи важко бути вчителем?

Безз Сергій, учень групи №22

Якщо хтось вважає, що професія учителя – легка і проста, то він дуже помиляється. Ця професія складна, вимоглива і потребує високого рівня володіння знаннями. Поміляються й ті, хто думають, що після закінчення університету ти – кваліфікований спеціаліст, який може дати фору будь-кому. Вчитель теж людина. Як і звичайні люди, він вчиться на власних помилках, набирається досвіду, оцінює та аналізує власні вчинки. Вчитель – це не професія, а, скоріш, покликання. Адже не кожен здатний присвятити власне життя іншим, не кожен може займатися самоосвітою. Лише люди з великою жагою до знань пройдуть цей нелегкий шлях, щоб в майбутньому стати гідними послідовниками своїх учителів.

Коломійчук Н.Ю., майстер в/н

ЧОГО МИ ЧЕКАЄМО В НАСТУПНОМУ 2016 РОЦІ?

Спілкуючись з учнями училища, викладачі та майстри виробного навчання завжди намагаються цікавитись їх життям. На виховній годині учням групи №40 було задано питання: «Що ми чекаємо у наступному 2016 році...».

Скоро закінчується 2015 рік і кожна людина з нетерпінням чекає настання наступного року. Нові сподівання та мрії, бажання та інтереси, зустрічі та мандрівки – усе це чекає на нас. І ось, які думки в учнів стосовно даного питання.

Рекуляк Вікторія

У 2016 році я планую добре закінчити навчальний заклад та знайти цікаву та хорошу роботу. Я навчаюся за професією «Секретар. Оператор комп'ютерного набору». Мені дуже подобається ця професія. Професія секретаря сьогодні належить до професій, які найбільш користуються попитом на ринку праці. Сьогодні потрібні і координатори,

діловоди, і адміністратори, і оператори, і консультанти. Де вони тільки не працюють: у приймальні керівника, у клініці, торгівельному залі, салоні краси. Перша людина, з якою доводиться зустрічатися, коли приходиш до службового приміщення, – це секретар. Уява про фірму в цілому часто залежить від роботи секретаря і його зовнішнього вигляду. На перший погляд обов'язки цього співробітника зовсім нескладні, але професійний, організований, відповідальний секретар ціниться на вагу золота.

Діденко Аліна

Я навчаюся на третьому курсі, тому в наступному році я закінчую свій улюблений навчальний заклад. Маю зізнатись, що з острахом чекаю останнього дзвоника. Отримавши диплом, я хочу здійснити свою мрію. А моя мрія – це відвідати Італію. Я з дитинства захоплююсь звичаями та традиціями цієї країни, у вільний час вивчаю італійську мову. Тож надіюся, що у мене все збудеться.

Бровченко Тетяна

У новому 2016 році я мрію створити сім'ю. Мені виповниться 18 років і я стану повнолітньою. Я вважаю, що саме у цей період люди повинні створювати сім'ї. Адже сім'я – це найголовніше в житті. Я зустріла свою другу половинку. Це – чудовий та порядний хлопець. Ми зустрічаємось протягом трьох років. Він завжди про мене піклується та підтримує мене. У нас багато спільних інтересів та мрій. Тому усі мої мрії про майбутнє весілля.

Пилявська Аліна

На сьогоднішній день, я є ученицею «Вищого міжрегіонального професійного училища» та навчаюся на 3 курсі в групі секретарів. 2015 рік був доволі таки складним, але ми, як завжди, змогли все по-

долати та достойно зустрічаємо

новий 2016. Новий 2016 є рік для мене дуже важливим, тому що саме цього року я закінчую навчальний заклад та вирушаю в самостійне, доросле життя. Так склалося, що саме у

2016 року я стану повнолітньою і зможу відчути себе по справжньому дорослою людиною. Цього 2016 року я також хочу знайти пристойну роботу, завдяки якій я зможу себе забезпечити, та яка буде приносити мені задоволення. Я вважаю, що цей рік буде для кожного із нас незабутнім, та кожен, хто чекає від нового 2016 року чогось нового та цікавого, той неодмінно це отримає.

Як відомо, що за східним календарем, кожен рік має свого покровителя, який суттєво впливає на всі події, які будуть відбуватися протягом всього року. 2016 рік – рік Мавпи.

На останок, розповімо трохи про саму вогняну Мавпу. Це розумна тварина, яка здатна завойовувати повагу інших, не докладаючи до цього особливих зусиль.

Веселі компанії, безліч знайомств, самостійність і деяка легковажність, хитрість, прекрасна пам'ять і гнучкість розуму – все це про Мавпу.

Джевжик Юлія

Я мрію, щоб у 2016 році настав мир у нашій країні. Я дуже люблю свою Україну, бо тут народилася, тут живуть мої батьки, рідні та друзі.

Це земля моїх пращурів.

Я багато подорожувала з батьками, але в жодній країні, я не бачила таких прекрасних гір, такого моря, не дихала таким повітрям. Моя країна є найкращою. Навіть зараз, коли ми переживаємо дуже важкі часи, я вірю в те, що наша держава, котра завжди славилася своїм незламним духом, знову перемаже і стане ще сильнішою та могутньою, бо ми захищаємо свою землю, свою державу.

Ми – країна великих Героїв! Ми щодня із зброєю в руках захищаємо своє право на свободу. Ми щодня ділимося тим, що маємо з тими людьми, кому потрібна наша допомога. Ми щодня підтримуємо один одного в цей нелегкий час молитвою, словом, дією.

На додачу побажаю: нехай усі наші захисники повернуться живими та здоровими до своїх сімей.

Баланда Т.М., викладач іноземної мови

ТЕПЕР ЦЕ НАША ІСТОРІЯ,

Автори фото:

майстер в/н Мельничук І.О, учениця групи № 16 Вітенко Вікторія, учні групи № 10 Павлюк Олексій, Цимбал Руслана.

А ВОНИ ЇЇ ЧАСТИНА...

Вітайте, це вони – група 48! Дуже цікаві, креативні, активні, де кожен має певні амбіції та, звичайно, особливості характеру. «Літа», як іронічно вони самі себе назвали! Колектив сформувався з учнів, що вже навчалися в інших групах на рівні робітничої професії. У групі навчається 30 учнів: 26 дівчат і 4 хлопці. Дівчата – надійна підтримка і опора, вони є рушійною силою всіх спільних справ. Хлопці – більш врівноважені натури, але часто саме вони вносять несподівані та цікаві пропозиції.

Кожен цікавий по-своєму

Кожен із нашої групи унікальний. Одні малюють, другі співають, танцюють, а є такі, які просто віддаються повністю навчанню.

У кожного з нас є своя родзинка, яка описує і охарактеризовує кожного учня. 48 – це група дуже розумних, сильних талановитих дітей, які всі 5 років показують, яких вершин вони досягають.

Їх здібності перевершують навіть найбільші очікування.

У групі - 30 учнів, з яких 16 хорошистів та 8 претендентів на диплом з відзнакою.

Але з поміж усієї групи є і ті, які найбільш виділяються своєю креативністю, вираженням яскравих і творчих ідей в житті групи і навчального закладу. Це такі учні як Залізняк Анастасія, Вовчок Руслана, Перевертень Катерина, Левицький Олег, Міченко Ганна, Вікентієва Євгенія, також є учні, які талановиті і не тільки в навчанні, а й в творчій діяльності. Це: Чорна Тетяна, Дарнобит Юлія, Юхимець Мілена.

Вся група старалась протягом цих навчальних років здобути нові знання і показати гідні результати, які дали нам наші вчителі, яким ми будемо дуже сильно вдячні!

Мусієнко Катерина

Говорити про кожного можна вічність, тому що за час спільного навчання були пліч-опліч майже весь час і відкрили усіх для себе з усіх самих приємних сторін. Хочу розповісти вам про людину з великої букви, мого одногрупника і товариша Короля Владислава.

Виявилось, що він душа нашої «літної» компанії, за час навчання на молодшого спеціаліста, не раз приходили до нього в гості на чай, де чудово проводили час, грали в різноманітні розвиваючі ігри. На пам'ять нам залишились веселі фотографії, відео та приємні спогади, що проводили разом.

Юхимець Мілена

Один день із життя групи

Головним із основних факторів було те, що наша група формувалася із багатьох інших груп.

Учні 20, 14, 12, 15, 21 прийшли вже майже сформованими особистостями, кожен зі своїми принципами та звичками, і, звичайно, звиклими до керівництва своїх груп. І ось, ми тепер всі учні 48 групи.

Період адаптації був недовгим, ми всі швидко здружилися, і стали однією великою сім'єю з 30 різних людей. «Один за всіх і всі за одного!» Саме дане прислів'я характеризує нашу групу. І це спонукає нас долати всі негаразди і перешкоди.

Спільною ідеєю для того щоб ще більше розпізнати один одного, був похід до краєзнавчого музею.

Похід був цікавим та захоплюючим, багато емоцій було в той день. І хоч ми всі стомилися, адже екскурсія була після уроків, та все ж змогли проявити цікавість до експонатів рідного краю та взяти для себе певні знання.

Краєзнавчий музей розділено по порядку, а саме, починаючи з минулого (часів динозаврів) і, закінчуючи теперішніми подіями в Україні (Майдан, АТО).

З кожного періоду, ми для себе взяли щось нове та закріпили те, що знали. Зразу згадується вислів: «Той, хто добре знає про минуле, зможе добре жити у майбутньому!» Похід сподобався усім.

Та минає день за днем і ось уже скоро закінчиться наше навчання в училищі, яке за 5 років вже стало рідним.

Та ми з радістю будемо згадувати як прийшли сюди ще зовсім дітьми, а випускаємося дорослими хлопцями та дівчатами.

Від усього серця, вітаємо Вас, дорогі наші викладачі, з наступаючим Новим Роком. Прийміть, будь ласка, такі щирі привітання від учнів нашої групи!

Перевертень Катерина

Слова вдячності

Професія вчителя – дуже важка й відповідальна, а тим паче в нашому навчальному закладі, адже, крім того, що вчитель повинен відповідно на високому рівні провести урок, то ще після цього зробити не одне термінове завдання: чи то провести олімпіаду, чи зробити звіт, а можливо і виховний захід провести. Адже в його руках майбутнє нашої держави. Важко виділити когось одного, який би подобався більше, ніж інші. Я й мої одногрупники розуміємо, як важко було нас наставляти й виховувати. Але вчителі із честю, достоїнством і гордістю виконують свій обов'язок. І ми їм за це дуже вдячні. Ми ніколи не забудемо своїх учителів,!

Залізняк Анастасія

Дорогі друзі, хочеться сказати кілька приємних слів нашому педагогічному колективу! Усім, мабуть, не легко дається навчання, але особисто я люблю вчитися, відкривати щось нове для себе.

Коли я вперше переступила поріг ДПТНЗ «ВМВПУ», то все ще не могла зрозуміти, чому саме я обрала цей навчальний заклад. Та згодом, познайомившись із групою та викладачами, які кожний день із душевним натхненням навчали нас, я все зрозуміла.

Ось вже ми і сесію здаємо, не за горами і випуск. Час летить дуже швидко. Та в нашій пам'яті назавжди закарбувалися ваші слова, що перш за все потрібно залишатися людиною в будь-якій ситуації.

Гащенко Яна

Щиро вітаємо Вас з наступаючим 2016 Новим роком!

Бажаємо Вам і Вашим родинам міцного здоров'я і домашнього затишку, щоб Новий рік приніс із собою благополуччя та процвітання.

Учні групи 48

ЛЮДИНА НАРОДЖЕНА ДЛЯ УСПІХУ

– майбутнє нації”, за що була нагороджена грамотою.

Уже навесні 2014 року на святі обдарованої молоді Анастасія була відзначена в кількох номінаціях “Інтелектуальна нація”, “Активна життєва позиція”, “Обдарованість і творчість”.

Дівчина не залишалась осторонь від соціальних тем – за участь у дебатах між учнями групи № 42 «Майбутнє України в Євросоюзі» нагороджена грамотою. Крижановська Анастасія має неабиякий творчий потенціал, у вирішенні життєвих ситуацій – креативна, наполеглива в досягненні цілей – і, як наслідок, в конкурсі професійної майстерності 1 місце (номінація “Професіонал року”).

Щороку НТФ «Перлина Поділля» проводить ярмарки для груп, що навчаються за професією «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів». Крижановська Анастасія була директором косметичної фірми ТОВ “MESSALINA”. На заході була відзначена робота усієї «фірми» грамотою в номінації «Новаторство і традиції» а діяльність директора – грамотою «Найкраща бізнес – леді».

Та, мабуть, найбільшою нагородою стала перемога в конкурсі “Життя – тобі” диплом 1-го ступеня, номінація “Сюжетна мала проза”. У вересні цього року в Будинку Вчителя за перемогу в конкурсі Анастасії було вручено два диплома.

Батьки дівчини щороку одержують подяки за виховання.

**Островська Ірина,
учениця групи №42**

Крижановська Анастасія прийшла навчатись у ДПТНЗ «ВМВПУ» у 2013 році за професією «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів». Дівчина відразу була сповнена рішучості та жаги отримати гідний рівень знань та проявити себе.

З перших днів навчання Анастасія активний учасник декад, конкурсів, проєктів тощо. Першою перемогою було 1 місце в конкурсі на кращого читця байок Б.Д. Грінченка.

Потім брала участь під керівництвом Грибик Т.А в Обласній науково – практичній конференції “Здоров’я дітей

МИТЬ НАШОГО ЖИТТЯ...

Селфі гр.№10 для участі в онлайн-конкурсі teenbook.ua

Наше життя складається з миттєвостей. І чим кращі та позитивніші вони, тим цікавіше та повніше за змістом стає саме життя та навчання.

Teenbook.ua - це український проєкт, орієнтований на молодь віком 15-19 років. За задумом, він повинен задовольняти інформаційні потреби цієї вікової категорії користувачів, охоплюючи всі сфери їхніх інтересів: моду, музику, гаджети, кіно, відносини і т. д.

Проєкт складається з двох частин: інформаційно-розважального порталу та соціальної мережі. На сторінках цього сайту був розміщений конкурс на саме креативне та цікаве фото групи з елементами реклами. Умовами конкурсу було зареєструватися, привести друзів та голосувати за фото, що сподобалося.

Саме в цьому конкурсі наша група вирішила взяти участь. Ретельно готувалися. Майже кожен учень мав свою справу у підготовці до фотоконкурсу. Продумували

з все до дрібниць: хто де буде сидіти, стояти, що робитиме, де буде напис, звідки фотографувати...

Коли вже все було підготовлено, ми самі здивувалися, як все гарно: клас сяяв різними кольорами, в нас на обличчях були посмішки, всі раділи та були в очікуванні дива.

Все задумане нами вдалося. Фото вийшло оригінальним та веселим. Коли його розмістили на сайті, голосували кожного дня, а згодом й щогодини.

Ми вдячні всім у нашому училищі, хто підтримував та вболівав за нас. Настав час з нетерпінням чекати на результат. Кожного дня всі були в надії на перемогу. Ми жили цією подією. Хоча наше фото не отримало перемоги у конкурсі, але для себе ми завжди - переможці.

Фото залишилося підтвердженням нашого бажання досягати мети, згуртованості та щасливої миті....

**Тютюнник Аліна та
учні групи №10**

ЛЮБИ НЕ СЕБЕ У ФУТБОЛІ, А ФУТБОЛ У СОБІ!

Чудова та цікава гра футбол - саме вона змушує людей божеволіти, забувати про все на світі, всією душею хвилюватися за кожну секунду матчу, та просто жити футболом.

Футбол вважається чоловічою грою, але сучасні дівчата ламають стереотипи. Саме з такою дівчиною я хочу вас познайомити.

Знайомство з Русланою Цимбал

відбулося 1 вересня, коли ми вперше зібралися в складі нової групи № 10.

З поміж інших ця дівчина одразу вирізнялась життєрадісністю, безкінечним позитивом та цілеспрямованістю. Руслана своїм прикладом навчила мене, що у житті треба боротися, перемагати і прагнути перемог. І все це робити на позитиві та з осяйною посмішкою.

Якось я запитала у Руслани: - «Хто ж або що сформував у неї таке ставлення до життя?».

Вона без вагань відповіла, що саме футбол виховав у неї сильний характер та навчив ніколи не здаватися.

Своє дитинство Руслана провела на Житомирщині в с. Жовтневе. Весела, активна та дуже захоплююча гра одразу при-

вернула її увагу. І вже з шести років дівчинка проводила майже весь вільний час з м'ячем. Щоденні тренування, наполегливість, азарт зробили свою справу і вже дуже скоро Руся не поступалась вміннями грати у футбол всім хлопчикам села. А то була і кращою за них.

Зараз вона грає в команді училища «WinCar». З кожним днем вона підкорює нові вершини, покращує свої вміння, адже мріє досягнути визнання на світовому рівні саме у футболі.

Руслана багатогранна особистість. Вона займається не тільки футболом. Вона є членом команди училища з волейболу, приймає активну участь у житті групи, гарно навчається. Отримувала чимало подяк та грамот. Руся доброзичлива, товариська, розумна, цікава у спілкуванні та надійна подруга.

Бажаю їй досягнути всіх омріяних вершин.

Я впевнена, що з її характером та ставленням до життя у неї все вийде. А за необхідності, ми всім колективом групи підтримаємо її та допоможемо.

**Жила Тетяна,
учениця групи № 10**

Учениці гр.№10 Жила Тетяна та Цимбал Руслана

Радість перемоги Руслани та Ольги

ТАНЕЦЬ - ЄДИНЕ МИСТЕЦТВО, МАТЕРІАЛОМ ДЛЯ ЯКОГО Є МИ САМІ

У Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі багато талановитих учнів. Одні виявляють свій талант у навчанні, інші вміють гарно співати, ще є такі які чудово грають на сцені, а ми танцюємо. Десятого листопада 2015 року в актовій залі училища відбувся завершальний етап конкурсу художньої самодіяльності серед учнів під назвою «ArtDance», де кожен з учасників показав свої хореографічні таланти.

Але передували цій події довгі тижні підготовки. Кожен міг взяти участь, але не у всіх є мужність та самовпевненість вийти на сцену та показати себе у танці.

Усі групи старанно підбирали стиль танцю та музичний супровід. Наша група № 14 серйозно поставилась до завдання і відразу ми почали сумлінно готуватись.

Звичайно, були деякі суперечки, який стиль танцю обрати, але все-таки дійшли до спільної думки. Для того, щоб наш танець виглядав на сцені цікаво та енергійно потрібно було більше учасників, тобто «масовки». З'явилась ідея об'єднатися з іншими групами, але ми дуже переживали, щоб знайшлися ті, хто погодиться вийти з нами. На щастя група №10 та №6 погодились співпрацювати з нами. Разом набагато легше подолати труднощі та й це великий шанс «дружити групами».

Переглянувши відео танцю, нам здалося, що танець був не важким, але ми змінили свою думку після першої репетиції. Усі рухи повинні бути чіткими, синхронними та «живими» аби ми не виглядали як маріонетки.

У рухах необхідно передати свої почуття, показати свій стан душі та настрої. Кожного дня після навчання хлопчики та дівчатка репетували

танець. З кожним разом виходило все краще і краще, що дуже нас тішило. Ми були щасливі і впевнені в своїх силах.

Коли вже остаточно було визначено день виступу, уся впевненість раптом кудись поділась, усі почали помітно хвилюватись. Наш майстер Мельничук Ірина Олегівна та класний керівник групи № 10 Мельничук Людмила Василівна підтримували нас, допомагали опанувати свій страх. Виступили ми на відмінно, усі були задоволені. Особливо приємно було чути оплески глядачів, та компліменти в нашу сторону від наших друзів, викладачів, знайомих.

Завдяки конкурсу ми продовжуємо спілкуватися з групами і, як виявилось, у нас є багато спільного. Сподіваюся, що ми і далі будемо спілкуватися і готуватися до різних конкурсів та виступів разом.

**Славінська Оксана,
учениця групи №14**

Мій перший виступ на КВН

Коли приходиш на будь-яку з ігор КВК душа починає молодіти, серце починає прискорено битися. Ти дивишся на повний зал і тобі хочеться кричати, плескати, співати і танцювати. Коли ще отримаєш стільки позитивних емоцій?

Раніше я вважав, що подивитися гру по телевізору достатньо, але після того як я сам взяв участь в КВК, я зрозумів, що це не так. Коли ти приходиш на гру ти перехоплюєш цей дух, цей настрій, і тільки тоді ти розумієш, що таке КВН. Всім здається що КВК - це дуже просто. З одної сторони це так, але з іншої - КВК це дуже відповідально і серйозно. Не у всіх є та жилка, щоб підняти настрій. Люди, які грають у КВН мають бути кумедними, спритними, швидко орієнтуватися на сцені, бути щирими. КВК - це один великий урок, який допомагає відкрити всі таланти і здібності. Не обов'язково бути «КВНщиком» щоб мати відмінне почуття гумору. Просто за допомогою КВК ти можеш заповнити всі негативні моменти у своєму житті.

А тепер я хотів розповісти про мою команду. Майже половина нашої команди вперше виступала на КВК. Але завдяки плідній співпраці всіх учасників команди, був створений чудовий сценарій. Наша команда була просто щаслива. Сповнені лише позитивних емоцій і спогадів, ми зайняли призове третє місце!

Отже, любіть КВК адже це тільки позитив, це відмінний настрій, божевільні вчинки, море друзів, з якими відбуваються незабутні моменти життя. Любіть КВК, щоб бути постійно щасливими.

Видавський Максим, учень групи №35

Цього року мені запропонували взяти участь у конкурсі «50 слів». Звичайно, я хотіла спробувати свої сили.

Сам по собі конкурс цікавий. Він має такі питання, про які у повсякденному житті не замислюєшся. Це і стало причиною, щоб розширити свій світогляд. Особисто мені дуже сподобалось, я дізналась про цікаві речі у різних сферах життя і науки. Також у конкурсі були логічні питання. Шукаючи на них відповіді у мережі Інтернет, я звертала увагу на додатковий матеріал, цікаві факти чи просто історію виникнення, що, у свою чергу, зайвим не буде.

Конкурс розрахований на те, щоб учні дізналися що їх оточує, а не лише сиділи за уроками чи серфінгували в Інтернеті. Він представляє питання різного характеру, на різні

Право на помилку

теми - це дозволяє зацікавити учасників. Не секрет, що не на всі питання я змогла дати відповідь, та це не означає, що питання були зарозумілі. Також не потрібно боятися, що

відповіді будуть невірними, у кожного є право на помилку.

Даний конкурс ще приніс один позитивний результат, він згуртував нашу групу в цілому. Дівчата, як могли, допомагали і підтримували мене. Їх також зацікавили питання, на які вони намагалися дати відповіді.

Раджу всім охочим брати участь у різних конкурсах, адже не потрібно боятися чогось нового, потрібно реалізовувати себе у різних напрямках.

Надкернична Яна, учениця групи №15

Завжди з гарним

настроєм і посмішкою

Вінницький ансамбль барабанщиць на Дні міста у Вінниці

Я, Гоцалюк Настасія, учениця групи 15. Для мене важливу роль у житті відіграє не тільки навчання, а й дозвілля. Тому своєму відпочинку я приділяю неабияку увагу. Завдяки вільному часу, я розвиваюся за допомогою гуртків, які я відвідую, а саме: англійська та італійська мови та «Вінницький ансамбль барабанщиць».

Важливе місце серед моїх хобі займає творче об'єднання «Вінницький ансамбль барабанщиць». В ансамблі я знайшла нових чудових, талановитих друзів. Разом з

колективом я відвідала такі країни як Польща та Болгарія. Усюди нас зустрічають з оплесками. На заняттях я отримую задоволення та відвіду гурток завжди з посмішкою і гарним настроєм.

Ансамбль став невід'ємною частиною мого життя.

Я вже навіть не уявляю свого дозвілля без репетицій.

Я вважаю, що свій час треба планувати так, щоб проводити його з розумом та користю.

Гоцалюк Настасія, учениця групи №15

ПОГЛЯД У МИНУЛЕ

Разом з групою ми відвідали музей ретро-техніки «Автомобеловелотехнік» який відкрився у Вінниці в 2013 р. в приміщенні автосалону «Володимир» у центрі міста, біля Центрального мосту.

В основі експозиції авто-ретро музею - приватне зібрання раритетних автомобілів та іншої техніки вінницького колекціонера А. Стрембичького. У музеї представлено більше 100 експонатів, зібраних за 35 років: автомобілі, мотоцикли, велосипеди, патефони, телевізори, фотоапара-

ти, радіоприймачі та ін. В автомобільній колекції: армійський ГАЗ-67, рідкісний тривісний «Віліс», ГАЗ-М-20 «Перемога», «Москвичі» та «Волги» різних років випуску та ін. Всі експонати діючі, багато з них є символами радянської епохи. У вінницькому музеї ретро-автомобілів вітається близьке спілкування відвідувачів з технікою та іншими експонатами - можна посидіти за кермом будь-якого авто, приміряти військову форму різних країн, сфотографуватися в історичному образі.

**Палюшкевич Іван,
учень групи №4**

«ДЕБАТИ» ВІДБУЛИСЬ !

Чи вмієте ви сперечатися? Доглати суперника не силою голосу чи емоційним запалом, а чіткими аргументами та логічною їх побудовою?

Чи вмієте брати верх у дискусії так, щоб протилежна сторона не тікала від вас нажахано, а навпаки приставала на вашу точку зору?

Тоді приходьте на дебати. Ця інтелектуальна гра, вчить бачити проблеми, які є навколо, з'ясовувати їх причини та шукати шляхи вирішення.

9 грудня в конференц-залі нашого навчального закладу знову розгорілася дискусія навколо теми «Чи потрібно змінити вік продажу спиртних напоїв».

Правові дебати вели команда дитячих омбудсменів м. Вінниці та команда учнів нашого навчального закладу у складі: Фурман Світлани (гр. №29), Островської Ірини (гр. №42), Громадського Романа (гр. №22) та Сорочинської Маргарити (гр. №29). Проведення зустрічі в рамках вже IV міського правового турніру ініційовано Службою у справах дітей Вінницької міської ради.

Для тих, хто думає, що дебати – це просто зібратися і поговорити, хочеться відразу пояснити: дебатна тема потребує ретельної підготовки. Для того, щоб довести свою думку, учні працювали із законодавчими актами, чітко визначали основні поняття з дискусійної теми, вчилися структурно та логічно будувати свій виступ, на-

водити аргументи, оцінювати факти. Коли відбувається дискусія, то емоції просто переполюють і хочеться сказати дуже багато, але, на жаль, час обмежений по регламенту.

Обидві команди показали гарну підготовку. Адже у форматі дебатів кожен промовець має бути добре обізнаний із твердженнями не лише своєї команди, а й команди суперників. Тож ми не тільки натхненно говорили, а й уважно слухали, вшукуючи найменші прогалини в обороні опонентів. Учасники намагалися залучити на свій бік суворих та неупереджених суддів, поводитися досить толерантно, запитання до гравців були гострими, але коректними.

Ця гра видалася цікавою, хоч тема була досить складною, а суперники категорично налаштованими.

Ми раді, що перемогли! Емоції переполювали, хотілося спілкуватися ще і ще. Ця зустріч зайвий раз довела, що працювати в команді – це просто круто, відчувати плече товариша – це бути упевненим у собі.

Наша щира вдячність усім, хто прийшов підтримати команду під час дебатів, хто хвилювався за нас, хто надавав сили та впевненості.

Ми перемогли, бо ми – одна команда!!!

Бережок С.М., викладач правознавства

Наша команда: Фурман С., Сорочинська М., Громадський Р., Островська І.

Члени журі та команди «уряду» та «опозиції» під час гри

ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР – ЦЕ ТВОЄ МАЙБУТНЄ

Основне завдання професійної освіти – підготовка кваліфікованих робітників, які можуть практично на підприємствах реалізувати набуті знання в навчальному закладі.

Обліковець у сучасному суспільстві досить поширена професія. Жодне підприємство не може здійснювати свою діяльність без ведення бухгалтерського обліку. Але в умовах конкуренції всі хочуть мати в штаті висококваліфікованого працівника, який має добрі професійні навички та вміє самостійно приймати рішення.

Під час навчання учні освоюють спеціальні дисципліни, розуміють, що бути обліковцем – це велика відповідальність. Обліковець повинен бути уважним, витриманим, постійно поновлювати свої знання. Адже кожного року відбуваються зміни в обліку, особливо в оподаткуванні. Треба бути завжди відкритим до нових знань,

готовим поринути повністю в чарівний світ розрахунків.

Досвід показує, що випускники-обліковці Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища є конкурентноспроможними на ринку праці. Учням подобається навчання в нашому навчальному закладі і вони із задоволенням запрошують своїх друзів, родичів, знайомих приходити здобувати професію «Обліковець» саме до нашого училища. Герасименко Світлана, прийшла в наше училище, щоб здобути професію обліковця. Сьогодні працює бухгалтером у торговельній фірмі. Під час навчання вона написала свою історію про вибір професії.

Чому я обрала професію обліковця

До того, як піти на навчання до училища, я працювала в магазині. Мені сподобалась ця робота, але заробітну плату виплачували невчасно, а іноді дуже затримували. І тому я вирішила піти навчатися на

обліковця, щоб розібратися в питаннях заробітної плати, касових операціях та інших питаннях обліку. В училищі ознайомилась із професією обліковця, тут мені допомагають у виконанні практичних завдань із бухгалтерського обліку. Я навчилася оформляти різні документи, серед яких накладні, касові ордера, об'ява на внесок готівки, платіжні доручення та інші. Ці навички знадобляться у моїй майбутній професії.

По закінченню училища я думаю, що зможу влаштуватися обліковцем у солідну фірму, де буду отримувати гарну заробітну плату і ця робота буде мені в радість та принесе задоволення.

Навчаючись в училищі, я зрозуміла: щоб досягти успіху, потрібне бажання, працелюбність, комплексне навчання та компетентні, гарні викладачі, які є у ВМВПУ. Приходьте, не пожалкуєте!

Янківська Г.А., викладач

Мої права

З давніх-давен людина прагнула користуватися правами, необхідними для нормального способу життя. Їй хотілося мати право на землю, право на волю, право на власний будинок. Однак, пройшло чимало часу, перш ніж людина отримала ці права.

Найперше право, яке дали мені батьки, це право на моє ім'я. Для мене воно найкраще, найрідніше, найдорожче, бо воно було вибрано батьками, які люблять мене, свою дитину. А поряд з ім'ям прізвище, яке носили з гордістю батьки й передали у спадок для мене. Мій обов'язок - не зганьбити честь роду, не сплюндрувати його чесного імені.

Найбільше право, яким користуюсь я і мої ровесники, - це право на отримання освіти, яке зафіксоване у статті 53 Конституції України. Звичайно, для того, щоб здобути міцні знання, необхідно багато працювати. Це важка наполеглива щоденна праця. Це додання крок за кроком неприступних вершин, це відкриття таємниць навколишнього світу, це розуміння законів і

алгоритмів. Це приносить радість, насолоду, бо розумієш, що для майбутнього держави потрібні високоосвічені люди, з великим багажем знань, інтелектуальним розвитком.

А ще я маю право вільно висловлювати свою думку, право на вільне спілкування, право на свободу совісті. Приємно відмітити, що у стінах нашого училища викладачі заохочують до роздумів, власних суджень, цінують цікаві й змістовні міркування, викликають до суперечок. Адже, як говорять, в суперечці народжується істина.

Так, народившись, людина отримує право на життя, та поряд з цим, їй дано і велике право залишити добрий слід на землі. То ж дбаймо про рідну землю, щоб вона квітла, як пишний сад, любимо той край, де народилися. Поспішаймо творити добро, частіше усміхайтесь одне одному, говорімо теплі й ніжні слова, будьмо щедрими на ширість, доброту, з чистим сумлінням зустрічаймо світанок, будьмо гідними високого імені - Людина.

Дяченко Назарій, учень групи №6

ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

Кожної миті він під рукою
Тато і мама печуться душею,
Дружина сивіє ще молодою,
Діти не хочуть ходити до школи,
Дива чекають від телефону,
Щоби почути голос знайомий
По телефону рідний, бадьорий:
«В мене все добре. Живий і здоровий.»
Кожної миті він під рукою...
Душить всім груди важкою горою,
Хмарою чорною над головою
Дітям всміхаються, самі ж від болю
Губи кусають прямо до крові.
Ні сну, ні спокою і не відомо
Коли почується по телефону:
«Війна закінчилась. Вже їду додому.»
Кожної миті він під рукою
Щоби ловити кожне слово,
Щоби почути солдата живого.
Може, в останнє Відомо лиш Богу.

**В оту далеку ніч усе життя всієї
нашої громади перетворилося на
жах.**

**«Чому так відбувається? Чому це
сталось?» – певне, чи не кожний
із нас задається таким питанням.
Двадцять два роки ми жили мирно
і спокійно в нашій Україні – і ось
раптом настали такі жорстокі часи.
Хто ж винуватий у цьому? Хто по-
несе відповідальність?**

На мій погляд, сьогодні йде війна
за незалежність України. А вся
відповідальність за те, що гинуть і зника-
ють люди, горять автомобілі та будинки,
в повній і безумовній мірі мусить нести
колишня влада.

У наш час йде справжня війна, але
вона не оголошена. Мені здається, що
тема війни є болючою для кожної лю-

**Шевчук Ігор,
учень групи №22**

дини, доля якої хоча б якось торкнулася
війни. І таких людей багато. Є люди, які
беруть участь у бойових діях, є люди, які
організують благодійні акції, а є люди,
які моляться за життя солдатів, що воюють
на Сході України.

Тема війни для мене також болюча,
адже на Сході за наше життя, за нашу
незалежність воює мій брат. Кожного
разу, коли лунає телефонний дзвінок, моє
серце обливається кров'ю, адже я не
знаю, що почую у відповідь. Дуже важко
жити в передчутті страху.

А ось нещодавно прийшла повістка
моєму батькові. І якщо буде оголошена
ще одна мобілізація, мій батько також
підє воювати і захищати нас... Адже кому,
як не нашим батькам і чоловікам захища-
ти нас і нашу Батьківщину?

Я дуже хвилююся за життя моїх рідних

та знайомих, які воюють на Сході України,
тому що їхнє життя в будь-яку хвилину
може обірватися.

За цей короткий час загинуло дуже
багато людей. Я дуже хочу аби ця неого-
лошена війна закінчилась, адже кожної го-
дини гинуть люди: у когось брат чи батько,
у когось знайомий, а в когось - кохана
людина. Дуже багато діток, які ні в чому
не винні залишились напівсиротами, тому
що їхні батьки загинули.

Тож давайте будемо допомагати і
підтримувати солдатів, які захищають
наше майбутнє. Адже хто, як не ми буде їх
підтримувати?

**Від нас також частково залежить
їхнє життя. Тож давайте не будемо
байдужими!**

**Хорольська Валерія,
учениця групи №41**

ПРО ЩАСТЯ...

**Його неможливо побачити чи придбати, але мож-
на відчутти, хоча воно не має ні кольору, ні запа-
ху. Його прагне кожен. Ви чули легенду про щастя?
Стверджують, що воно перебувало в золотистому,
щільно стуленому пуп'янку тюльпана. Ніхто не міг
дістатися до нього, хоча й намагалися: хто – силою,
хто – хитрощами, хто – заклинаннями. І йшли до тієї
квітки старі й молоді, здорові й каліки, ішли царі
зі шляхетним почтом і жебраки з торбами, ішли
багатії-марнотрати й злидарі без шеляга за душею.
Натовп біля квітки збирався і згодом розходився ні
з чим.**

Та ось одного разу луками, де росла ця квітка, ішла нато-
лена тяжкою працею бідна жінка, вела за руку свого малень-
кого сина. Їй хотілося бодай подивитися на пуп'янок чарівної
квітки щастя, якого вона так і не бачила за все своє життя,
лише тяжко зітхала, згадуючи про нього.

Жінка тихенько, із завмиранням серця наблизилася до
квітки... Раптом її хлопчик, побачивши пуп'янок, дзвінко й го-
лосно, як може лише дитина, розсміявся.

І сталося диво! Тієї самої миті пуп'янок розкрився. Те, що
не вдавалося зробити ні силою, ні хитрощами, зробив веселий
безтурботний сміх. Дорослому часом важко збагнути, що не
все можна купити за гроші, не все можна здобути хитрощами.
По-справжньому щасливою може бути лише дитина: їй так не-
багато для цього треба.

А чи щасливі ми з вами? Яким є відчуття щастя у наших
учнів? Працюючи над проектом «Щасливими не народжують-
ся...», вони висловили свої міркування.

Кожен із нас намагається знайти своє щастя протягом жит-

тя. Що таке щастя, кожен розуміє по своєму, адже кожен із нас
індивідуальність, що має власні інтереси та вподобання. Для
когось щастя подорожувати світом; для іншого підвищення на
роботі; для деяких – зустріч в сімейному колі, з друзями та
коханою людиною.

Поняття «щастя» різноманітне, кожен сам для себе обирає,
що являється для нього щастям.

Щастя – це мить. Вона варта того, аби ні за чим не жалкува-
ти. Варто сказати й те маленьке «дякую» тому, хто дарує тобі
це щастя.

Я хочу сказати, що щастя, - це щось сокровенне та
найцінніше, це по суті твої мрії, які обов'язково збудуться, а не
матеріальне благополуччя, як вважають більшість людей.

Щастя – це ідеал не розуму, а уяви, тому ти можеш бути
найбагатшою людиною в світі, але вважати себе настільки не-
щасною лише від того, що поки ти намагався підвищити свій
соціальний та матеріальний статус в суспільстві, не встиг
відчутти що таке справжнє щастя, коли тебе чекає твоя сім'я.

Виявляється наше щастя завжди поруч з нами, його мож-
на знайти в найпростіших речах, які надають яскраві барви у
наше буденне життя.

Це приємні розмови з друзями, посмішки рідних, щастя в
перегляді старих фотографій, в читанні улюбленої книжки – це
не важливо, тому що щастя в самих нас.

Ми можемо самі створити щастя і повинні намагатися
поділитися з іншими. Тому що, іноді просто посміхнувшись
людині на вулиці щирою посмішкою можна подарувати ча-
стинку власного щастя.

**Наше щастя і наше життя залежить від нас самих.
Гота Таня, учениця групи №29**

Любов, як квітка

Яка любов, тендітна і прекрасна,
Дарує людям радість, спокій, мир.
Цвіте між бур'янів і куколів.
Але цвіте, показуючи вроду.
А ми буває – топчемо її.
Навіть з каміння тягне воду,
Показуючи приклад на собі.
Цей приклад просто незрівняний,
Це – ідеал кохання на віки.

ОСІНЬ І Я

-Чого тобі журитись, осене?
Навіщо ця сльота, як самота?
-Листочки падають на землю стосами,
Назавжди забираючи літа.

-Чого тобі журитись, осене?
Ще березень за зимою майне,
Ще будуть ранки черешневі, росяні
В цьому краю, що виростив мене.

Хоч назавжди у серці закарбовано,
Як краєв серце милиць перестук -
Ішов юнак і різав вечір докором
Цей непоправний і болючий звук.

Вчорашні учні – нині вічні воїни
Листочками припали до землі,
Вони-за нас, а ми за них виборюєм
Священну волю на своїй землі.

Ти не сумуй, багряна пишна пані.
Так, ще багато маємо гризот,
Але той час сподіваний настане:
Всю нечисть виметем за горизонт.

Бо після ночі - наступає ранок,
А після горя - радість на порі.
Не плач, красуне, це лишень світанок
Нового дня на зболеній землі.

**Мазуренко С.П., викладач
української мови та літератури**

ВІРШ ПРО ЩАСТЯ

Кожен із нас задавався питанням,
Не спавши ночами, чи вставши із рання.
Заробляєм ми щастя, чи з ним народились?
Саме тому думки людські і розділились.
Хтось скаже, що він народився щасливим,
І буде таким же, залишаючись сивим.

Та хочу довести я вам протилежне,
Що щастя не варто сприймать як належне.
Насправді його дуже важко здобути,
Тому намагайтесь про це не забути!
Родитись в багатій сім'ї? –Цього мало,
Бо зараз багатство бідністю стало.
І що, як є гроші, й живеш ти в достатку.

Не маєш ти того людського задатку,
що має звичайний простий перехожий,
Нічим не помітний, без слави і грошей.
Для нього є щастям прості ідеали,
Як мати і батько з дитинства навчали.
Щасливий від того, що має сім'ю,
Що має людину, якій скаже: «Люблю».

Що має дитя, яке назве його татом,
Розкаже про друга, що став йому братом.
Підтримати може у тяжку хвилину.
Уміє виховувать у собі людину.
Радіє життю, все що має, цінує.
Він щастя своє для себе будує.

Тому я вам скажу, дорослі і діти,
Що щастя не можна за гроші купити.
Насправді його нелегко здобути,
Найперше – потрібно людиною бути!

**Свірук Дмитро, учень групи №1,
Помаз Н. В.,
викладач зарубіжної літератури**

ГАНДБОЛ У ВІННИЦІ

Команди-призери турніру пам'яті В.А. Поміркованого

У місті Вінниця працює спортивна школа МДЮСШ №3 (Міська дитячо-юнацька спортивна школа). В основу своєї діяльності педагогічний колектив МДЮСШ №3 ставить підготовку спортсменів вищого рівня, зміцнення здоров'я, розвиток здібностей в обраному виді спорту.

Основною формою підготовки є

тренерські заняття з учнями, змагання серед учнів школи, змагання з першості області та України.

Спортивна школа була заснована у 1966 році. Сьогодні її очолює директор Маршук Людмила Григорівна. У школі працюють 15 тренерів – викладачів: 3 тренери викладачі з вищою категорією, 4 тренери-викладачі з I категорією, 2 тренера-викладача з II категорією. У МДЮСШ

№3 культивується три види спорту: велоспорт, волейбол, гандбол, всього – 35 груп, 408 – учнів.

Учень I курсу групи №39 – Гудемчук Владислав – є учнем цієї школи і вже чотири роки займається гандболом. У Вінниці цей вид спорту майже не розвивається, кошти виділяються, але їх досить мало. Тому у місті існує лише одна спортивна школа з гандболу і через це змагання (турніри) проходять в обласному форматі.

Один із найважливіших турнірів для нашої гандбольної команди – це «Турнір пам'яті В.А. Поміркованого». За чотири роки виступів, команда МДЮСШ №3, яка виступає під назвою «Вінниця I» ставала 3 рази переможцями цього турніру. А цього року «Вінниця I» зайняла 2 місце у турнірі серед ВНЗ.

Цей спорт не дуже розвинений у нашій країні, але не менш цікавий за футбол, волейбол чи баскетбол. Гандбол розвиває всі групи м'язів: руки, ноги, плечі, спи-

ну. Щоб займатися цим видом спорту, потрібно багато тренуватися і мати добру фізичну підготовку, тому що без неї гра майже неможлива. Гандбол дуже швидкий та динамічний вид спорту, через що його вважають другим спортом у світі за інтенсивністю та динамікою гри після хокею. Гандбол є також олімпійським видом спорту.

У гандбол грають на спеціальному полі (переважно в спортивному залі) між двома командами по сім спортсменів у кожній (раніше по 11); перемогу дає перевага у кількості забитих м'ячів (голів). Тривалість гри – 2 тайми по 30хв.

Бажаю всім міцного здоров'я, великої вдачі, наполегливості, наснаги, та перемог в усіх справах! А кого зацікавив цей вид спорту, приходьте до МДЮСШ №3 (Палац дітей та юнацтва імені Лялі Ратушної), та запитуйте тренера-викладача I категорії Чурбакова Юрія Олександровича.

Гудемчук Владислав, учень групи №39

Турнір з боулінгу "Student's Week"

Боулінг – дуже популярна гра в світовому масштабі, і багато країн, міст, установ має традицію проводити змагання з боулінгу.

Підтримуємо цю традицію і ми. Щорічно у м. Вінниця проводиться турнір з боулінгу між навчальними закладами: вищими навчальними закладами, училищами, коледжами, ліцеями тощо. Цього року турнір проводився у ТРЦ Мегамол.

Одинадцятого листопада був проведений міський турнір з боулінгу. Наш навчальний заклад також брав участь. Представляли училищну команду п'ятеро учнів: Іваніщев Ярослав група №39; Стасюк Олександр, Шапорда Марія група №20; Жила Тетяна група №10; Рудніченко Валерій група №6.

Наша команда гідно змагалася проти інших навчальних закладів з подібним рівнем акредитації. На жаль, ми не змогли увійти в трійку призерів, але ми слідуємо олімпійським принципам.

Головне не те, що ми не виграли, а те, що ми діяли, як справжня команда – чітко, злагоджено, синхронно. Не треба засмучуватись, і ми обов'язково перемаємо!

Дуже добре, що в нашому місті проводяться подібні заходи, адже вони сприяють розвитку командного духу, відчуття конкуренції і просто фізичного розвитку. Якщо ми будемо продовжувати в такому ж дусі, то неодмінно зможемо досягти максимального розвитку і визнання на міжнародній арені.

Іваніщев Ярослав, учень групи №39

«ЕПОХА ВІДРОДЖЕННЯ» НАШОГО БАСКЕТБОЛУ

Баскетбол є однією з найпопулярніших ігор з м'ячем. Основне правило цієї гри - намагатися закинути м'яч до кошика команди суперника, і, відповідно, не дати гравцям іншої команди закинути його до свого.

У 1936 році баскетбол був включений у програму Олімпійських ігор. Деяко пізніше починають проводитися регулярні чемпіонати світу серед чоловіків і жінок. Для чоловіків їх почали проводити з 1950 року, а для жінок з 1953 року. Чемпіонати Європи з баскетболу стали проводити, починаючи з 1935 року.

Так сталося, що протягом останніх років у нашому училищі баскетбол перебував у певному занепаді. Причиною цьому було багато факторів: зміна поколінь, низький рівень підготовки спортсменів, які вступали до нас на навчання, а основне відношення до тренувального процесу в підготовці команд до змагань. Нарешті в цьому навчальному році до нас прийшли талановиті дівчата з різних куточків нашої області, які люблять баскетбол, які досягли вже достатньо високого рівня гри. А згуртував цих дівчат в команду вчитель фізичної культури Моргун Роман Володимирович. Паралельно з тренуваннями по футболу Роман Володимирович почав тренувати наших баскетболісток. Виходило не все і не відразу.

Окрім тренувань у стінах нашого спортзалу наша баскетбольна команда дівчат бере участь у чемпіонаті м. Вінниці з баскетболу серед жінок. Там беруть участь 8 команд: ВДПУ ім. М. Коцюбинського, ДЮСШ «Баско», ВНМУ М. І. Пирогова, ВК НУХТ та ін. І нехай ці команди були сильніші за нас, та ми з кожною грою здобували безцінний ігровий досвід. І як закономірний результат, наші дівчата перемогли в зональних змаганнях обласної Спартакіади ПТНЗ.

Ці змагання проходили 4-5 грудня на базі ЦПТО №1.

У цих випробуваннях брало участь 6 команд: ВПУ №11, ВХПТУ № 5, ДПТНЗ «Жмеринське вище професійне училище», ЦПТО №1, ДНЗ «Вище професійне училище №7 м. Вінниця», та наша команда ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище». За положенням змагань команди були поділені на 2 групи по 3 команди. Першу гру ми грали з ВПУ №11, здобувши перемогу з рахунком 24-0.

Другу гру - з командою ВХПТУ №5, здобувши перемогу з рахунком 18-0. Таким чином, ми здобули право грати за 1-2 місце в зоні, де ми зустрілися з командою ВПУ №7. Запекла, безкомпромісна боротьба і наша баскетбольна команда здобула перемогу з рахунком 15-9.

Хотілося б відзначити високотехнічну гру всієї команди. Всі дівчата просто молодці, показали бійцівський характер. А особливо Сидоринко Вікторія гр № 25, яка будучи травмованою, терпіла біль і все ж приносила очки нашій команді. Також хотілося б розказати про гру Ляшенко Віти. гр №17. За словами тренера, Віта була нестримною біля кошика суперника, і досить влучною, не залишаючи суперницям жодного

го шансу. Наша команда у складі:

Гр. №25 Сидоренко В., Панасенко Яна;

Гр. №17 Ляшенко Віта, Коренюк Наталя, Майданюк Наташа;

Гр. №41 Шарова Дарина, Щербань Надія;

Гр. №12 Фіголь Яна.;

Гр. №2 Бакан Інна.;

Гр. №23 Петренко Карина;

Гр. №10 Цимбал Руслана, перегорнула нову, переможну сторінку книги спортивного життя училища. Хотілося б побажати дівчатам наснаги на тренуваннях, добре підготуватися до фінальних змагань і вибороти чемпіонство.

Бажаємо і надалі триматися на висоті!!!

Петелько В.В., викладач фізичної культури

Наша баскетбольна команда дівчат на чемпіонаті м. Вінниці з баскетболу серед жінок

ВИШЕНЬКА

Окрасою міста Вінниці став мікрорайон з поетичною назвою «Вишенька». Він виник, по суті, на пустирі в стороні від історичного центру міста. Вишенька – це широкі проспекти, світлі високі будинки, зелені сквери і парки, промислові підприємства, медичні та навчальні заклади, торгівельні центри.

Назва узятa від назви річки Вишенька, яка є правою притокою 1-го порядку річки Південний Буг і тривалий час слугувала природною південно-західною межею міста. У 1859 р. на правому березі річки поблизу існуючого з кінця XVI ст замкового кільця Вишня було закладено славнозвісну відому садибу Вишня видатного ученого, хірурга, педагога М.І. Пирогова. Мікрорайон Вишенька розбудований на площі понад 250 га у 1960-1990 рр. Перші будинки з'явилися тут у 1962 р.

Вишенька - це молодіжний район, тому майже півтори тисячі мешканців використовують велосипед для прогулянок і для пересування по місту загалом.

Майже 3 роки тому у Вінниці розпочалося створення велосипедної інфраструктури з

мікрорайону «Вишенька». У 2011 році перші велодоріжки з'явилися на проспекті Космонавтів, вулиці Хмельницьке шосе та проїзді Пирогова. Минулого року для велосипедистів з'явилося ще понад 15 км велосипедних доріжок (проспект Юності, вулиці Стахурського та Квятека).

Для любителів велосипедних прогулянок, які не мають власного «двоколісного коня», у різних районах міста будуть функціонувати точки муніципального велопрокату.

Із урахуванням європейського досвіду та користування велодоріжками Вишеньки у Вінниці планують облаштувати майже 85 км вело доріжок, створити у всіх мікрорайонах міста велопарковки, та умови для безпечного руху велосипедистів.

Моє місто - це земним рай, земля, яку Всевишній щедро обдарував найродючішою в Європі землею і прозорими ріками, густими лісами і оксамитовими луками, розлогою степів.

Місто постійно зростає, стає ошатнішим, набуває європейських рис.

Гаврилюк Т.С., майстер в/н

ВУЛИЦІ РІДНОГО МІСТА

Місто-це своєрідна домівка, в якій ми всі одна дружна родина. На мою думку, наше місто найзеленіше, найпривітніше в Україні. Ми маємо з гордістю нести назву «вінничанин».

Кожна вулиця міста несе своєрідну і особливу історію ще з минулого. Є великі площі, а є й маленькі вулички, проте усі вони затишні і, в якійсь мірі, містичні. Вдень вулиці міста завжди дуже людні, саме тому складається враження, що Вінниця – це великий вулик, де всі, як бджілки, пораються у своїх справах. Хоча як тільки настає ніч, місто ніби вдихає нове життя, таке тихе та спокійне.

Окрасою нашого міста є вулиця Соборна. Вона пролягає у центрі міста. Її історія дуже цікава, адже починається вона ще з минулого. У різний час вулиця Соборна мала такі назви: Леніна, Український проспект, Миколаївський проспект, Поштова, Велика, Соборна. Вели-

кий внесок у створення сучасної Соборної, зробив відомий архітектор Артинов Григорій Григорович. До речі, на вулиці Соборна розташовано багато історичних пам'яток, а саме: Спасо-Преображенський собор, музейна площа, Вінницький краєзнавчий музей, «Вінницькі мури», Домініканський монастир та інші.

Також, не можна не відмітити вінницький міський театр, який було збудовано у 1910 році. Починаючи з 1933 року у місті працює постійна трупа, яка не переривала вистави навіть під час Другої світової війни. А 28 жовтня 2004 року музично-драматичний театр ім. М. Садовського отримав статус державного академічного театру.

Усі жителі Вінниці, не тільки повинні гордитися тим, що живуть у такому прекрасному місті, а й вкладати частинку себе, аби наше місто ставало ще прекрасніше та гарніше з кожним днем.

Нечипор Ганна, учениця групи №17

СВІТ МОЇХ ЗАХОПЛЕНЬ

Одного разу наша одногрупниця Адамова Олександра розповіла про своє захоплення – бісероплетіння. Ми із цікавістю розглядали її роботи. Мені дуже сподобалися вироби та захотілося дізнатися про це більше.

Виявляється, бісероплетіння належить до числа найбільш захоплюючих народних мистецтв, яке має багатовікову історію існування. З бісеру плетуть всілякі прикраси, аксесуари, ним прикрашають одяг і вишивають картини.

Цей декоративний елемент присутній не тільки на одязі сучасних модниць, але також і на виробих відомих кутюр'є. При бажанні, плести або вишивати бісером може навчитися кожна дівчина або жінка, для цього всього лише потрібно освоїти базові техніки цього мистецтва.

Так Саша із задоволенням розповідає

про свою роботу:

«Моє хобі – це прикраси із бісеру. Зараз у мене вже багато прикрас.

Так, наприклад я навчилася роботи кольє королеви і піраміди. Ці прикраси виходили не зразу, але я не полишала спроб та продовжувала підвищувати свою техніку плетіння.

Плетіння із бісера складається досить часто зі складних схем. Щоб створити власне намисто або кольє, потрібно мати відмінну пам'ять та високий рівень плетіння. Якщо хочеш навчитися цій справі - можна звернутися до Інтернету та переглянути безліч відео уроків або придбати книги зі схемами. Я, як «самоучка», можу сказати, що мені не зразу все вдавалося, тому хочу дати пораду: починати треба з простого, а потім переходити до більш складних речей. А саме головне – терпіння, і тоді все вийде і від

своїх робіт, від їх краси ви будете отримувати задоволення та дарувати його іншим».

Крім того, що Саша має таке захоплення, вона чуйна, небайдужа людина. Так, наприклад, коли захворіла наша одногрупниця вона перша запропонувала її відвідати. І своїм вмінням плести з бісера вона із радістю готова поділитися з бажаними.

Вирішивши займатися такою творчістю, як бісероплетіння, слід запастися терпінням, посидючістю і бажанням навчатися. Але це дуже гарно, коли дівчинка вмє щось робити своїми руками. Крім того, це ще й можливість мати ексклюзивні оригінальні прикраси і бути дуже гарною та привабливою.

Галайдук Єлизавета та Адамова Олександра, учениці групи № 18

НЕ ЗАБУДЬ ПРИВІТАТИ БЛИЗЬКИХ

Ось і закінчується 2015 рік. Він був насиченим на емоції, повним турбот, переживань, нових звершень та здобутків. Кожен згадує про щасливі моменти у році, які запам'ятаються на все життя, а невдачі залишаться слідом досвіду у нашому житті.

Наше життя повне справ та турбот. Ми мало коли дзвонимо, ще рідше пишемо нашим близьким, хоча це так важливо для них знати, що про них пам'ятають. Вони рідні, вони все розуміють і не ображаються, коли ми забуваємо зробити для них маленькі приємності.

Але сьогодні, у переддень новорічних та Різдв'яних свят давайте згадаємо друзів, близьких і всю свою велику родину. Це ж так просто, надіслати листівку з вітаннями, набрати знайомий номер, завітати у гості і побажати у прийдешньому році злагоди у родині, здоров'я, наснаги для нових звершень, вірності друзів, кохання (для тих, хто свою половинку ще не знайшов), достатку і все те, що бажає ваше серце.

Можу гарантувати, що посмішка на обличчях дорогих для вас людей з'явиться неодмінно.

Прийміть мої щирі вітання з наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим і нехай не тільки протягом року, а все життя вам посміхається вдача, будьте здорові, знаходьте вірних друзів, кохайте і будьте коханими.

Із найкращими побажаннями майстер в/н Мельничук І.О

Вітаємо Василя і Оксану Глух Артема і Катерину Гудзь із створенням нової сім'ї

Весілля – визначна подія у житті кожної людини.

Створення нової сім'ї - це дуже важливий і відповідальний крок. Створюючи нову родину, Ви по справжньому вступаєте у доросле життя. Цей шлях не буде легким і завжди радісним,

але разом у любові та взаєморозумінні

Ви здолаєте усі життєві негаразди. Бажаємо Вам завжди підтримувати один одного і намагатись всі рішення приймати разом, адже відтепер замість двох "Я" народилось одне значно більше "Ми"!

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ №696-54-Р Редакція: (0432) 27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64 Тираж: 1000 шт. Рекомендована ціна: договірна Видавець та засновник: ДПТНЗ «ВМВПУ»

Головний редактор: Тютюнник М.М. Літературний редактор: Кравець В.В. Редколегія газети «Молодіжний вісник»: Вінярська В.В., Коломійчук Н.Ю., Цимбалюк Д.М., члени учнівського самоврядування Фотокореспондент: Мельничук І.О., Якимчук Н.А. Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П. Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97 Тираж: 1000 шт Замовлення № 15 139 05